

I MALMØ

NR. 06 2013

DANSK POLITI

LEDEREN

AF CLAUS OXFELDT, FORBUNDSFORMAND

Det vil danskerne **ikke** gå med til - men **det gør de** alligevel!

Jeg blev ansat i politiet i 1985. Hvis nogen dengang havde fortalt mig, at om 28 år ville patruljering på strøg, i arkader, centre og stadig flere steder reelt blive foretaget af private vagtselskaber, så havde jeg rystet på hovedet i vantrø.

Nej, ville jeg have sagt - det er et fundamentalt brud på retssikkerheden. Det vil danskerne ikke gå med til. Tryghed og velfærd handler ikke om pengepung.

I dag er virkeligheden, at sikkerhedsbranchen i stigende grad står på spring for at fylde de huller, som efterlades, når politiet må prioritere stadig hårdere. Sikkerhedsbranchen beskæftiger i et eller andet omfang mere end 100.000 personer her til lands. Vi har til sammenligning, i skrivende stund, kun 10.720 politifolk.

Det har en pris, at politistyrken falder støt, mens regering og andre ansvarlige kigger den anden vej. Mens ledelsen og politikere kigger på responstider, statistikker og måltal. Aldrig på prisen eller konsekvensen - herunder at sikkerhed i stigende grad bliver et spørgsmål om at have penge til at betale.

Eller at politiet er ved at blive et responspoliti - ikke et tryghedspoliti eller proaktivt politi.

Fra det øjeblik i 2011, hvor politiet mistede sit faste normativ - så mistede

samfundet også overblikket over, hvad vi egentlig har af politifolk og kræfter til at løse problemer med. Da politiarbejdet blev en fuldstændig økonomisk størrelse, så arbejdsgiveren kunne omgøre politilønninger til andre faggrupper eller drift. Hvilket udføres ret konsekvent.

Det gav arbejdsgiveren en god elastik at arbejde med, en mulighed for at se politiet som en ren bundlinje af tal, og en mulighed for at lege gynger og karusseller med politistillinger. Men uden hensyn til den reelle pris. Uden en minimumsgrænse. Uden en smertegrænse for, hvor lidt politi man egentlig kan tillade sig at disponere over.

Lige siden 31. december 2011 er politistyrken faldet løbende - med så vidt 400 politifolk.

Vi har vænnet os til, at sikkerhedsbranchen og forskellige kommunikative forsøg skal fylde hullerne ud.

Vi trækker på skuldrene af historier om ældre ægtepar, som får at vide, at de må vente til næste dag på, at politiet kommer, når de ser en ukendt person gå rundt i deres have. Vi glider let hen over, at folk, som har været udsat for vold i nattelivet, ikke mødes af en patrulje, og at forebyggende arbejde nedprioriteres. Eller at pårørende selv må arrangere store eftersøgningshold, når et familiemedlem er forsvundet.

NU kan de, hvis de har råd, ringe til et vagtselskab.

Jeg synes ikke, det er OK. Jeg synes, at det retssikkerhedsmæssigt og demokratisk ikke er en velfærdsstat værdigt, og på alle måder en dybt betænkelig udvikling.

Jeg synes, et responspoliti er en uhyggelig fremtid. Et brandslukningspoliti - som altid venter, til forbrydelsen er begået. Ikke ét politi der forebygger, og måske tager forbrydelsen i opløbet. Jeg vil hellere have et proaktivt politi, som skaber tryghed.

Jeg frygter, at danskerne måske ligefrem en dag skal tegne en politiforsikring. Eller at vi kommer til at udvande politistyrken med hobby-bobbies, som kendes fra England. B-betjente, hvor den lokale håndværker eller vagtmand, med et par ugers uddannelse i politiarbejde, patruljerer med stav og håndjern. Vi er godt i gang med at efterlade huller til dem.

Det kræver bare en fiks politisk ide eller panikløsning - og så er demokratiet, trygheden og sikkerheden udvandet med endnu et "slag" .

Jeg har, sammen med næstformand Claus Hartmann, lige været på en uges rundtur til de jyske politikredse. Der har vi mødt kolleger, som i meget stort omfang alle bekræfter min bekymring. Som bekræfter billedet af, at der efter-

INDHOLD

hånden er så mange huller og manglende hænder i vagtplanerne, at det er kritisk.

Der er efterladt masser af farvand for sikkerhedsbranchen til at fiske utrygge borgere i.

Der er mere brandslukning og måltalsstyring end borgervendt og udadvent politiarbejde.

For mig er det altafgørende, at politiet er proaktivt. Det er vigtigt, at vi får skabt forståelse for, hvor farlig udviklingen er, når politiet end ikke har et minimumsnormativ. Når vi ikke kender smertegrænsen.

I Politiforbundet vil vi arbejde for, at netop borgernes forventning til tryghed og retssikkerhed også flugter med en politistyrke, som ikke skal stikke dem blå eller responstal i øjnene. Som ikke åbner en problematisk ladeport til sikkerhedsbranchen at tjene penge i.

Den gode nyhed er, at folk stadig har kolossal tillid til politifolk. At de selv ønsker politifolk, som kommer.

Den dårlige nyhed er, at mange er begyndt at sige: "HVIS politiet kommer". For få år siden sagde de: "NÅR politiet kommer".

Hvornår siger de NÅR vagtselskabet kommer?

Og ønsker vi det? ■

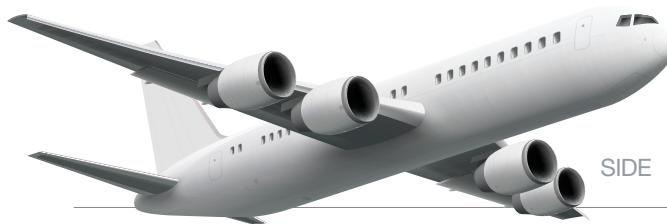
Nordens Chicago?

Var det retfærdigt eller ej, da Malmø fik tilnavnet Nordens Chicago? Nej, mener politiet. Jo, mener journalist Joakim Palmkvist, som sidste år udgav bogen "Mafiakrig". DANSK POLITI tog over broen for at se nærmere på politiarbejdet i en multikulturel by, hvor det ikke er velset at snakke højt om integrationsproblemer.

SIDE **06-13**

Nettet strammes

I Billund Lufthavn er man dagligt på vagt over for personer, der forsøger at komme illegalt ind i landet på falske rejsedokumenter. Det gælder om at lukke hullerne, fortæller Søren Ravn, leder af Lufthavnssektionen.

SIDE **16-17**

Invitation

Ønskes: Politifolk og deres familier.

Tilbydes: Solskins-ø med plads til familien og job til ægtefællen.

Offentlige virksomheder på Bornholm går sammen om at tiltrække arbejdskraft.

SIDE **18-21**

FOTO: NIELS HOLM CHRISTENSEN, PIXL APS

Slipseforbrydere, deres advokater og strategier

ØKONOMISK KRIMINALITET Advokater, som forsvarer økonomiske kriminelle, benytter sig af tre hovedstrategier: At undgå tiltale, forhindre politiet i at få beviser og at sætte efterforskningen i et dårligt lys. Sådan lyder de klare konklusioner i et norsk studie, hvor professor Petter Gottschalk ved Handelshøjskolen BI i Oslo har gennemgået mere end 300 norske sager om økonomisk kriminalitet. Han har blandt andet undersøgt, hvordan advokaterne forsvarer privilegerede personer, som er tiltalt for økonomisk kriminalitet.

- Fokus er mere på at forhindre, at politiet får fat i beviser, og forhindre at politiet forstår eventuelle beviser, som de har fået fat i. Det gælder om at stoppe efterforskningen og få sagen henlagt, hævder han. Dette er ifølge Petter Gottschalk forsvarsadvokatens strategiske informationskontrol.

- Det strategiske spørgsmål for advokaten er, hvordan man kan lykkes med at stoppe statsadvokaten fra at gå videre fra mistanke til sigtelse - eller at gå videre fra sigtelse til tiltale, siger professoren.

Petter Gottschalk har fundet belæg for, at forsvarsadvokatens arbejde begynder allerede i de første stadier af en politiefterforskning. I enkelte tilfælde er advokaten på banen, når der måske bare er tilløb til en mistanke om, at noget kan være sket.

Kilde: Videnskab.dk

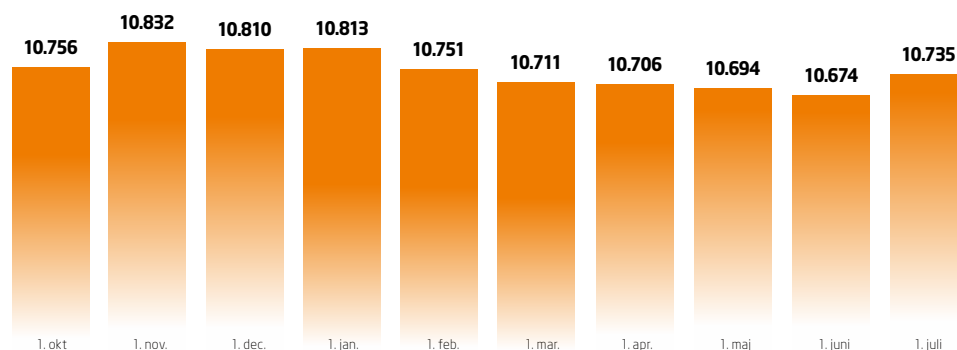
Poloshirt som alternativ til uniformsskjorten

UNIFORMERING Snart bliver det muligt at trække i poloshirt frem for uniformsskjorte - dog kun om sommeren. Fra 2014 kan man nemlig bestille lyseblå poloshirts som alternativ til uniformsskjorten. Poloshirten vil være at finde i bestillingssystemet engang først i det nye år.

Desuden er den mørkeblå T-shirt, med POLITI trykt på ryggen, blevet genindført for visse personalegrupper denne sommer, fordi man - som følge af den løbende udvikling af uniforms- og udrustningsområdet - har konstateret, at disse grupper har behov for T-shirts, der signalerer politi. Det drejer sig om MIK-delinger, motorcykelbetjente, hundeførere samt skydeledere, som har jobfunktioner, hvor en uniformsskjorte er upraktisk.

Antal politiansatte i Danmark 2012/13

(inkl. Færøerne og Grønland)

Kilde: Politiforbundet

Tre politikredse afprøver automatisk nummerplade-genkendelse

TEKNOLOGI En nummerpladescanner, der automatisk aflæser nummerplader på køretøjer, og giver et alarmsignal, hvis bilen for eksempel er stjålet eller ejeren er eftersøgt.

Det kan gå hen og blive politiets nye, gode ven. Frem til årsskiftet afprøves teknologien i beredskabet i Midt- og Vestsjælland, i Københavns Politis færdselsafdeling og i Udlændingekontrol Afdelingen (UKA) i Syd- og Sønderjyllands Politi.

Til forsøget er indkøbt to automatiske nummerpladeaf-læsere, som er blevet installeret i henholdsvis en unifor-meret og en civil patruljevogn samt to mobile nummer-pladeaf-læsere på trefod, der kan flyttes rundt.

Nummerpladeaf-læseren er af samme fabrikat, som flere europæiske lande benytter sig af. Den aflæser og giver alarm, hvis der er et hit i forhold til de syste-mer, som den trækker data fra. Det drejer sig om Centralregistret for motorkøretøjer, Registret over efterlyste køretøjer samt en såkaldt "hotliste", som politiet selv fører over personer, de har i søgelyset. I løbet af efteråret vil også SIS2, Schengen informati-onssystemet, blive tilknyttet.

Det oplyser konsulent i Rigspolitiets Operativ Udvikling, Robert Allerslev Mortensen. Forsøget evalueres til årsskiftet.

Nordsjællands Politi og DSB indgår partnerskab

FÆLLES INDSATS Stort set hver weekend ople-ver passagerer i de sene S-tog at blive bestjålet. Nordsjællands Politi og DSB vil nu i fælleskab for-søge at dæmme op for dette. Derfor har de indgået et partnerskab.

Partnerskabet har først og fremmest et kriminalpræ-ventivt fokus, som handler om sammen at få gjort passagerne opmærksomme på, hvad de selv kan gøre for at undgå at blive udsat for tyveri i og omkring S-togene. Desuden omfatter partnerskabet et koor-dineret samarbejde om politiets synlige tilstedevæ-relse i S-togene sammen med personale fra DSB. Samarbejdsaftalen vil blive revideret en gang om året.

Kilde: Hillerød Posten

Bedre overblik for beredskaberne

SAMARBEJDE To politikredse skal vinteren over deltage i pilotprojektet SINE Services. Her skal de teste to forskel-lige løsninger, som har til formål at effektivisere kom-munikation og koordination, når beredskaberne sam-arbejder på et skadested. Det er Rigspolitiets Center for Beredskabskommunikation (CFB), der i samarbejde med de øvrige beredskaber iværksætter pilotprojektet. Formålet med SINE Services er at udvikle pilotløsninger, der - formentlig i form af en tablet - giver beredskaberne et fæl-les geografisk situationsbillede, og hjælper dem til overblik i kaosfasen. Pilotløsningerne skal for eksempel gøre det muligt at se og dele positioner på køretøjer - og ved hjælp af red-lining markere vigtige områder. Det er beredskaberne i Østjyllands og Midt- og Vestsjællands politikredse, der skal afprøve pilotløsningerne. I testperioden skal man finde ud af, hvordan de to løsninger supplerer hinanden for på bed-ste vis at imødekomme beredskabernes behov.

- Beredskaberne har længe efterspurgt en løsning, der giver dem et operativt overblik over et skadested i kaos-fasen. Vores mål er at afprøve pilotløsninger, der skal bidrage til hurtig og præcis kommunikation og øger sik-kerheden for både beredskabsfolk og borgere, siger Peter Carpentier, sekretariatschef i Rigspolitiets Center for Beredskabskommunikation.

SINE Services' pilotløsninger afprøves vinteren over. Herefter tages der stilling til om - og i hvilken form - de skal udrulles på landsplan. Der er flere informationer om SINE Services på www.sikkerhedsnet.dk

NARKOHANDDEL

INTEGRATIONSPROBLEMER OG LUKKEDE DØRE

I MALMØ

Rosengården er Malmøs svar på Vollsmose. Området har officielt 23.000 beboere, men huser måske helt op til 40.000 mennesker. DANSK POLITI besøgte politiet i det særligt udfordrede boligområde for at høre, hvordan man arbejder på den anden side af Øresund, i et land, hvor tonen i indvandrerdebatten er meget anderledes end i Danmark.

AF NICOLAI SCHARLING OG TANIA KEJSER

DANSK POLITI er taget til Rosengården, Malmøs indvandrerbydel.

Dels for at se, om der er forskel på måden at tackle det, vi i Danmark kalder "Særligt Udfordrede Boligområder" på tværs af sundet. Der er trods alt kun 40 kilometer vej, en bro og en åben grænse mellem Mjølnerparken i København og Rosengården i Malmø. Dels for at se, om den svenske tilgang til debat om integrationsudfordringer har betydning for det at arbejde som politi.

Rosengården minder om Vollsmose eller Gellerup. Det vil sige en afgrænset bydel af primært etageejendomme i beton, bundet sammen af stisystemer, parkeringspladser, centre, tankstationer og omgivet af brede ud- og indfaldsveje. Over 90 procent af beboerne har udenlandsk baggrund, de sociale problemer er massive, og procentdelen af unge under 25 år stor. Det samme gælder arbejdsløsheden - og manglen på sproglig og skolemæssig baggrund for at begå sig i et højteknologisk svensk samfund.

OP MOD 20.000 ILLEGALE

I Rosengården bor tusindvis af mennesker, som har en tung bagage af traumer eller fattigdom med til Sverige. Fra flygt-

ningelejre til undertrykkelse og sult. Her er samme flow, som kendes fra Vollsmose og Gellerup, nemlig at vellykket integration betyder, at man fraflytter området, som så hele tiden må starte forfra. Rollemodellerne bliver sjældent boende.

Forskellen er dog, at Rosengården er mindst dobbelt så stor som eksempelvis Gellerup-planen. Forskere anslår endda, at der måske ligefrem bor op til fire gange flere - det vil sige op mod 40.000. Og det selv om Rosengården er dimensioneret til 9.000 beboere, huser 23.000 ifølge de officielle tal, men uofficielt har mellem 7.000 og 20.000 papirløse/illegale eller uregistrerede beboere oveni.

Forklaringen er, at de små lejligheder, som er bygget til svenske kernefamilier på far, mor og to børn, i dag huser store familier med indvandrer-, flygtninge- eller papirløs baggrund, primært fra Mellemøsten, Afrika og Afghanistan. I mange tilfælde lejet ud af mellemmand, så lejligheden officielt rummer måske to - tre beboere, men reelt mange flere.

FORTÆLLER IKKE OM PROBLEMERNE

Det kan i sig selv være en udfordring for de offentligt ansatte, som arbejder i området, at have hånd i hanke med, hvem der bor hvor. Hertil kommer, at det ikke er god tone at påpege de

problemer, som områdets beboere har, hvis disse kan tilskrives etnicitet, baggrund eller kultur.

Den står i hurtigt klart, da DANSK POLITI spørger de politifolk, vi møder på Politistationen i Rosengården, om, hvilke muligheder de har for at løfte problemstillinger i området. Det vil i sagens natur kræve, at man kan tale åbent om problemerne - og her støder de ansatte ind i første barriere.

- Hvis vi fortalte om de ting, vi ser i Rosengården, kunne vi godt finde nyt arbejde i morgen, svarer den første politiassistent, vi spørger.

Alle andre politifolk, vi møder, får samme spørgsmål - og alle andre svarer stort set det samme.

Den svenske offentlighed, de svenske medier og den svenske tradition ønsker ikke integrationsdebatten.

At påpege, hvordan mange børn, der i den mest problematiske del af Rosengården, reelt bare går rundt på gaden efter skoletid, og at en del sluses ind som pushere i et blomstrende drive-by hashmarked - og at kedsomheden også fører til en række overfald, røverier med mere - ville naturligt afføde et racismestempel fra det omgivende samfund.

FOR SENT

Alt det får DANSK POLITI at vide, da vi spørger til politiarbejdet i Rosengården - herunder de områder, hvor man godt kunne tænke sig at skride forebyggende ind.

- Vi ville rigtig gerne komme på skolerne allerede i de små klasser. Men vi må først komme fra 7. klasse og op. Og det er i en del tilfælde for sent at sætte ind med det forebyggende arbejde, fortæller en politiassistent.

- Det gør ondt, at medierne næsten altid stempler os som arbejder herude, som racistiske eller fremmedfjendske, når

noget går galt, som for eksempel ved optøjer. Jeg tror ikke, du finder nogle, der er længere væk fra racisme og fordomme. Vi er her faktisk, fordi vi kan lide vores arbejde og netop ikke skelner mellem kulturelle baggrunde eller dømmes folk på grund af deres tro. Vi kan lide at være herude, og vi dømmes ikke folk. Men vi har ret til at være bekymrede, når vi ser tendenser, som at kriminalitet går i arv fra far til søn til lillebror i nogle meget lukkede miljøer. Den bekymring er bare svær at fortælle andre steder end i vores eget SSP-samarbejde, fortæller en anden.

RADIKALISERING

Fortællingen om, hvad offentligt ansatte ser og oplever netop i bebyggelser som Rosengården, fylder ikke meget i den svenske debat. Dem, som mener noget, har sjældent deres daglige gang i området.

Netop med den vinkel søsatte den svenske regering i 2009 en undersøgelse. Man ville have fingeren på pulsen i forhold til de faktiske tilstande, som netop de mennesker, der arbejder i området, oplevede dem. Ikke mindst med fokus på sikkerhed og undergrundsmiljøer i en tid med terrortrusler.

Forskeren Magnus Ranstorp lavede derfor interviews med 30 socialarbejdere, skolelærere, elever og politifolk. Forskerens konklusioner var lidt af en våd klud i ansigtet på den svenske offentlighed, som ellers mest har fået historien om det positive kulturmøde gennem pressen.

Det endda på trods af, at virkeligheden byder på gentagne urolige episoder og optøjer, social elendighed, stenkast mod ambulancer og bilbrande.

De oplevelser, som Magnus Ranstorp kunne videregive fra stadig mere bekymrede SSP-ansatte, var, at bydelens beboere i stigende grad levede under religiøs, social kontrol. At piger i 9. klasse blev sendt til hjemlandet for at blive giftet bort. At der var stadig flere religiøse skoler rundt om i kældrene, som

prægede de unge. At børn gik rundt på gaderne, fordi lejlighederne var for små, og derfor blev gaden deres hjem og "læreplads".

- Nye beboere fra familier, som aldrig har været særlig religiøse eller traditionelle, fortæller, at de levede friere i hjemlandet end i Rosengården, fortalte Magnus Ranstorp tilbage i 2009 i forbindelse med rapporten.

I dag, godt fire år senere, er der ikke fulgt op på undersøgelsen. Heller ikke selv om forskeren mener, at forholdene næppe kan være anderledes.

Slet ikke når man tager i betragtning, at strømmen af flytning og antallet af familiesammenføringer er steget markant i de senere år.

Måske fordi Magnus Ranstorp, som mange andre i Sverige der berører spørgsmålet om integration og parallelsamfund, næsten pr. automatik blev buh'et ud af svenske medier, med beskyldninger om racisme og uredelighed i forskningen. Dog fastslår han, at rapporten blev taget alvorligt af kolleger og i regeringen. Men integrationskritik er et følsomt område i Sverige.

- Mange af kritikerne har varslet, at de ville lave undersøgelser, som modsagde mine konklusioner. Men mig bekendt af er det ikke lykkedes dem, siger han nu, fire år efter udgivelsen af rapporten, til DANSK POLITI.

POLITISTATION BAG ELEKTRISK HEGN

Så vidt forskeren og den svenske debat. Sidstnævnte returnerer vi til.

Da DANSK POLITI første gang besøger Rosengården, er det juli måned og meget stille. Området ligner arketyper af de betonforstæder, som skød op omkring alle storbyer fra 1960'erne, og som i dag ofte er blevet til smeltedigler for integration, med store sociale udfordringer og et præg af arbejdsløshed og fattigdom. Lidt pænere og mere velplejet end i andre lande, men stadig et område af etageejendomme og stisystemer trukket efter lineal og spredt i klynger.

Og meget stille.

Da vi spørger til roen, får vi at vide at det er ferietid. Rigtigt mange af beboerne er rejst til hjemlandet. Derfor er der heller ikke specielt travlt.

Midt i det hele ligger Rosengårdens politistation.

Her arbejder 60 politifolk. Stationen, der ligger som et mindre fort i Rosengården, er spritny, omgivet af trådhegn, kameraser, panserglas og låse. Her bliver de ansattes privatkøretøjer låst inde for at undgå hærværk og her er misundelsesværdigt mange bekvemmeligheder for de ansatte. Stor gymnastiksal, masser af skabsplads i omklædningsrummene, tagterrasse med grill, flotte bedefaciliteter med mere. Blandt andet for også at lokke kolleger til, lyder det.

Sammenholdet er godt, arbejdet er udfordrende og spændende, men også krævende.

- Vi, der er her, kan godt lide at arbejde her. Vi har et godt sammenhold. Selvfølgelig kan vi opleve at blive truet, og selvfølgelig er der tidspunkter, hvor vi ikke kan færdes alene. Men generelt er folk flinke, og vi har et godt kendskab til de unge og en god dialog med dem, fortæller politiasistenten, som tager imod.

Han hæfter sig ved, at arbejdet er op ad bakke, blandt andet på grund af det store flow i området, hvor folk med overskud eller arbejde flytter væk, og helt nye kommer til, ofte folk som skal starte helt fra scratch.

- Det giver udfordringer. Men vi har et godt SSP-samarbejde og gør meget ud af bekymringssamtaler med unge, som måske er kommet i dårligt selskab. Mit generelle indtryk er, at det virker, og at der bliver taget godt imod det, forsætter han. Ifølge ham er det netop solstrålehistorierne - når man kan se, at en ung mand kommer på ret køl og ud af dårligt selskab, eller når man kan hjælpe en familie med problemer - der gør, at arbejdet er det hele værd.

FRA BRAND TIL BRAND

Men det forebyggende arbejde fylder ikke så meget.

En stor del af arbejdet i Rosengården handler om indsats, "brandslukning" og om at tage de hurtige sager. Narkofterforskning og -indsats fylder en del. Ifølge flere af de politifolk, DANSK POLITI taler med, så er Rosengården omlastningscentral for den hash, som kommer over Øresund, og som bliver distribueret videre til resten af Sverige.

En anden måde at tackle området på er med massiv synlighed og patruljering, når området ulmer af de unge, som har kort til eksplosiv adfærd.

Sådan er det, da DANSK POLITI anden gang besøger Rosengården i slutningen af august. Freden og idyllen er umiddelbart den samme, nu tilsat mange cyklister og børn med nye skoletasker. Alligevel er der indkaldt ekstra mandskab i form af patruljebiler fra Malmø City, som sammen med lokalpolitiet er ekstra synlige i området, der ulmer - og hvor en større narkofterforskning er i gang.

- Vi sørger for at være synlige, når der er optræk til noget. Men heller ikke så synlige, at det skaber ekstra opmærksomhed og i sig selv giver anledning til et opløb. Som alt andet herude er det en balancegang, lyder forklaringen.

BAG LUKKEDE DØRE

Efterhånden er Rosengården smeltet så tæt sammen med byens centrum, at mange af de lokale ballademagere ligeså vel optræder i gågaden i city, som i Rosengården.

Til gengæld kommer politiet ikke rigtigt under huden på de mere lukkede dele af området.

- Jeg er overbevist om, at man her i Rosengården finder en overrepræsentation af familier, hvor der foregår vold i - for-

hold til resten af Malmø. Men det er ikke en problemstilling vi kan tage op som politi. Så vil vi lynhurtigt blive stemplet som racister. Det gør det også svært at gå ind og lave en strategi for, hvordan vi løser problemerne. Sådan siger Martin, politiassistent i Rosengården i Malmø. Han ønsker ikke at stå frem med sit rigtige navn.

Han nævner sager, hvor yngre kvinder er døde efter et fald fra en altan. Efterfølgende efterforskning har ikke kunnet vise, om de hoppede selv, eller om de blev skubbet. Men hans fornemmelse af, at der sker rigtig meget bag de lukkede døre og de lukkede samfund, som aldrig kommer til politiets kendskab, må han tage med sig hjem hver dag.

Hvordan tackler man så den dobbelthed - dels at være vidende om en række problemer, dels ikke at må fortælle om dem til omverdenen?

- Det løser vi ved at snakke sammen os kolleger i mellem, ligesom vi har en præst, vi taler med. Vi har et rigtigt godt fællesskab og, synes vi, en god arbejdsplads. Men jeg kan ikke fortælle om mine oplevelser andre steder. Ingen svenskere, som ikke arbejder herude, ved, hvad der egentlig foregår i Rosengården. Og det er frustrerende at være vidne til så stor social armod, og de problemer det medfører, uden at kunne gøre noget ved det, siger Martin.

Som alle andre, DANSK POLITI møder, trækker han blot på skuldrende af, at man i Sverige ikke italesætter problematiske sider af netop bydele som Rosengården.

- Det er meget svensk. Sådan gør vi her. I gør, som I gør i Danmark, hvor I er meget hårde. Her har vi den holdning, at man er svensker, når man bor i landet, og at vi meget nødtigt vil risikere at stigmatisere minoriteter, lyder forklaringen.

FYLDT MED KONSEKVENSER

Konsekvensen af, at ansatte i Rosengården og andre udsatte boligområder, ikke kan fortælle om deres oplevelser og de

udfordringer, de møder, af frygt for racismestemplet, gør DANSK POLITI nysgerrig.

Vi kontakter derfor Gunnar Sandelin, en tidligere journalist fra svensk fjernsyn, som i dag, efter eget udsagn, betaler prisen for at have forsøgt at oplyse og skabe debat omkring integration i Sverige. Han har for eksempel forsøgt at analysere på konsekvenserne af det faktum, at Sverige topper alle lister for asyl og familiesammenføring i forhold til landets befolkningstal.

Gunnar Sandelin, der også er socialrådgiver, udgav for nylig en bog om de svenske udfordringer og tavsheden i forhold til indvandring. Han forsøgte at sætte fokus på, at boligsituationen er desperat, arbejdsløsheden meget stor, og at der opstår en række parallelsamfund i Sverige. Bogen har siden toppet listerne over faglitteratur til trods for, at intet forlag vil udgive den, og at den kun kan købes over internettet.

Gunnar Sandelin forklarer blandt andet, at det har en pris, når Sverige sidste år gav 110.000 permanente opholdstilladelser, et tal som endda er endnu højere i 2013. At flertallet af de mennesker, man tager imod, overlades til sig selv, og til arbejdsløshed, da kun 2,5 procent af arbejdspladserne (ifølge Eurostat) er inden for rækkevidde for deres kompetencer - på et højteknologisk svensk arbejdsmarked. At indvandringen måske koster et trecifret milliardbeløb, svarende næsten til udgifterne i hele sundhedsvæsenet.

DDR LIGHT

I dag er Gunnar Sandelin marginaliseret, og bliver kaldt alt fra racist til fremmedfjendtlig i offentligheden - uagtet at hans bog langt hen ad vejen er baseret på tal og statistik.

- Jeg forstår godt, hvis politifolk og andre ikke tør udtale sig i den svenske offentlighed. Det er simpelthen det værste, man kan gøre her i Sverige. På det område er vi DDR light, og får du først stemplet som fremmedfjendtlig, så mister du alt. Jeg er 62 år og i pensionsalderen, derfor går det, men prisen har

været høj - meget høj. Jeg har mistet både venner og arbejde på at tage hul på debatten. Havde jeg været 10 år yngre, havde jeg ikke turde gøre det. Så skulle jeg stadig have et arbejdsliv at se frem til, fortæller Gunnar Sandelin.

Han fortsætter:

- Vi har et samfund, hvor de eksperter, som udtaler sig om blandt andet Rosengården, er folk som stort set aldrig har været der. Hvorimod jeg, der har været socialarbejder i et belastet område og har arbejdet med flygtningebørn, ikke bliver hørt og tilmed bliver beskyldt for racisme, når jeg siger noget. Svenskerne ønsker simpelthen ikke at tage debatten om konsekvenserne af den politik, vi fører, siger Gunnar Sandelin. ■

Afhensyn til de politifolk DANSK POLITI har talt med, har vi valgt at holde dem anonyme. Deres identitet er kendt af redaktionen.

ANMELDTE FORBRYDELSE I MALMØ 2012

	Antal
Vold (alle typer)	4.880
Mord/drabsforsøg	43
Voldtægt	174
Vold mod tjenestemand	200
Sexualforbrydelser	491
Indbrud i biler	5.998
Overtrædelse af våbenloven	556

MALMØ HAR LÆRT SVENSK

Blodig bandekrig, etnisk smeltedigel, en intens jagt på en snigskytte - på bare 10 år har Sveriges tredje største by placeret sig i den svenske og danske bevidsthed som mere end skånsk idyl. Tilnavnet som "Nordens Chicago" har gjort ondt, og er ufortjent, mener man selv på politistationen. Men politiet i Malmø indrømmer også, at man er blevet meget klogere og dygtigere på få hektiske år. Ikke mindst som opfinder af det roste metodestøttesystem mod grov kriminalitet, som nu udrulles i hele Sverige.

AF NICOLAI SCHARLING OG TANIA KEJSER

2.600 politifolk til 1,2 millioner indbyggere. Sådan ser sammensætningen ud i Skånsk Politi. 300.000 heraf bor i Malmø kommune, som udgør Sveriges tredjestørste by. Malmø er blot en anelse større end Århus. Alligevel er byen i de senere år blevet kendt i Sverige og nabolandene på en knap så flatterende baggrund. Dels som en smeltedigel, hvor optøjer, skolebrande og bilbrande opstår med jævne mellemrum i betonbydelen Rosengården. Dels for en blodig bandekrig, som over få år kostede 11 mennesker livet. Dels for jagten på en snigskytte, som huserede i byen, hvilket betød flere ugers regulær menneskejagt og frygt. Dertil kommer et fodboldhold med succes, og hvad deraf følger af krav til politiet omkring sikkerhed og bekæmpelse af hooliganisme.

Presset blev så voldsomt, at politiet i Malmø i en periode måtte have hjælp fra resten af Sveriges politi. Mange kolleger blev sendt mod syd for at hjælpe med patruljering og arbejde i teams.

Denne team-model viste sig at blive så stor en succes, at man nu har udbredt den til hele Sverige.

- Når vi har en større efterforskning eller stor sag, som vi kan se koster mange ressourcer, kan vi straks nedsætte et team her eller andre steder i politikredsen, sådan at der er alle kompetencer til stede, og alle ved nøjagtigt, hvad de skal gøre, fortæller Anders Larsson, kriminalinspektør i Malmø.

ILDDÅB

Det er de gode lærepenge fra et par år, hvor Malmø Politi var presset mere end i bund. De gav sådan set ilddåb til et

POLITI AT ARBEJDE I TEAMS

metodestøttesystem, som nu - under stor ros og tilfredshed - er ved at blive udrullet i hele svensk politi.

PUG, hedder metoden, og er en forkortelse for Polisens Uttretning av Grova brott - politiets efterforskning af grove forbrydelser. En PUG består som hovedregel af op mod 30 politifolk.

- Vi lærte at samle alle nødvendige kompetencer, at lave et koncept, hvor alle kendte deres rolle, og hvor man kunne trække på alt fra folk, som skulle stemme dørklokker, til kriminalteknikere. Vi sørgede for, at en række centrale nøglepersoner hele tiden havde overblik og hånd i hanke med, at alt fungerede, og at efterforskningen skred frem, fortæller Anders Larsson.

Han fastslår, at man er stolt af, at det netop blev eftermålet på en hektisk periode i politikredsens historie. At man kom klogere og dygtigere ud på den anden side. Og at man nu står klar til at tackle situationer, hvor alt pludselig vælter ind.

- Sådan tror jeg helst, vi vil se krisen: Som noget vi kom dygtigere ud af. Vi har gjort svensk politi bedre med et nyt støttesystem, siger politikommissæren.

FRED TIL AT EVALUERE

De mange politifolk fra nabokredsene er rejst hjem.

Og heldigvis har politiet i Malmø haft en relativ rolig sommer. Det var også tiltrængt, og politiet har brugt tiden til at indrette sig i sit nye domicil i det centrale Malmø, hvor man endelig har samlet de forskellige afdelinger og juristerne i en bygning.

- Man kan sige det sådan, at vi er gået fra PUG til PUG i mange måneder. Derfor har vi heller ikke fået roen til rigtigt at trække vejret dybt og evaluere. Det er ellers centralt for netop metodestøttesystemet. En del af PUG er faktisk, at man sender særligt uddannede politifolk med til at følge op og vurdere, om man har gjort tingene rigtigt for at sikre, at der hele tiden foregår evaluering og læring, siger Anders Larsson.

NU TALER VI OM PROBLEMERNE

Han har det ligesom mange af de kolleger, DANSK POLITI møder, ikke godt med, at Malmø en overgang blev kendt som "Nordens Chicago".

- Vi er en by med mange udfordringer. Ja. Vi har også bander, dog knapt så organiserede, som I har dem i København. Det er mere spredt, og der opstår hele tiden nye fraktioner. Men vi er også en lille by, hvor alle kender alle. Hvor man rent faktisk ser de værste banditter i dagligdagen og på gågaden og kender dem, siger Anders Larsson.

Han mener ikke, at Malmø er mere utryg end andre storbyer i Norden, og henviser selv til optøjerne i Husby ved Stockholm i foråret, hvor netop Malmø var relativt rolig, og Rosengården ikke blev en del af overskrifterne om gadekampe og bilbrande.

- Vi bliver hele tiden bedre. Det er historien om Malmø. Vi er måske også blevet bedre til at italesætte problemer, når vi ser dem. Før handlede det meget om, at man ikke ville skabe utryghed og dermed ikke omtalte dem. Nu taler vi om dem, mener Anders Larsson. ■

DER ER MERE

UNDERVERDEN

END NOGENSINDE I MALMØ

Malmø har akutte problemer med kriminelle bander, som tjener penge på at organisere kriminalitet. Svensk politi var for langsomme til at få øjnene op for udviklingen, mener journalist på regionalavisen Sydsvenskan, **Joakim Palmkvist**. I 2012 udgav han sammen med en kollega bogen Mafiakrig.

AF NICOLAI SCHARLING OG TANIA KEJSER

En stor del af de problemer, som flourer i bydelen Rosengården i Malmø, er handel med hash. Handlen organiseres af kriminelle bander, der tidligere bekri- gede hinanden - men i dag har lagt konflikterne på hylden til fordel for, hvad man kan kalde et projektsamarbejde, der er givtigt for alle.

Ifølge journalist Joakim Palmkvist har banderne opbygget deres organisation gennem flere år - og fået lov til at gøre det relativt ubemærket.

- Det var ret nemt at konstatere, at der var bander i Malmø, som begik organiseret kriminalitet helt tilbage i begyndelsen af årtusindeskiftet. Men i mange år lukkede politiet øjnene for det. Det var idiotisk. Det gik ligesom med de svenske nazister, som alle svenske medier også forsøgte at tie ihjel, og derfor fik de lov til at vokse sig store. Der skulle en mafiakrig og tre døde til, før politiet indrømmede, at man havde et bandeproblem, fortæller Joakim Palmkvist.

Han har arbejdet som kriminalreporter i 17 år på regionalavisen Sydsvenskan, hvilket er en del af hans baggrund for at skrive den bog, der går bagom den organiserede kriminalitet i Malmø.

- Før mafiakrigen var der socialarbejdere og politifolk i området som så, og forsøgte at gøre opmærksom på, at der i Malmø fandtes boligområder med mennesker, der havde brug for en

hjælpende hånd. Det betød, at der blev gjort en social indsats, men der blev ikke sat ind rent efterforskningsmæssigt fra poli- tiets side i miljøerne, fortæller Joakim Palmkvist.

POLITIET ER BAGEFTER

Bandemiljøet er svært at komme til livs. Som journalist blev han i begyndelsen mødt med mistro, men det lykkedes ham med tiden at komme ind bag facaden på flere bandemedlem- mer og deres liv. Hele tiden har han oplevet politiets fokus som nærmest ikke-eksisterende.

- Jeg synes, politiet har været et skridt bagefter hele tiden. De har håndteret området utrolig dårligt. Når jeg forsøger at spå om den organiserede kriminalitet 15 år frem, er jeg ekstrem pessimistisk på samfundets vegne, siger han i dag.

Da svensk politi erkendte, at man havde et problem i Malmø, skete der noget. I 2008-2009 blev der nedsat en national sats- ning mod den organiserede kriminalitet, og politiet begyndte at samarbejde med andre organisationer, som for eksem- pel SKAT. Herefter fik politiet efterhånden bedre værktøjer til at stresser bandemedlemmerne. Man indførte en såkaldt Alkatraz-liste med de 100 mest forbyrderiske personer, og fik et bedre samarbejde internt i politiet. Gennem SKAT kunne man få hjælp til at ramme bandemedlemmerne på økonomi- en, hvilket man har gjort med succes.

- Men alligevel er der endnu mere underverden i dag, vi har bare vænnet os mere til den. Der begås en masse kriminalitet, som aldrig bliver registeret nogen steder. Hver uge hører vi om biler, der er sprængt i luften, folk der bliver skudt i foden, blod på trappeopgange, hvor vi aldrig ser den sårede. Så der sker en masse, som aldrig kommer op til overfladen. Og man indrømmer ikke, at man har et problem, siger Joakim Palmkvist.

MEST VIGTIGT AT TJENE PENGE

For øjeblikket er selve mafiakrigen stilnet af. Penge - og det at tjene dem - har afløst de interne stridigheder.

- I dag er der ikke en særlig bande, der styrer tingene. De arbejder sammen og slås ind imellem mod hinanden. Det er ikke så vigtigt, hvilken bande du tilhører i dag - men mere vigtigt at være en del af underverdenen og tjene penge på det. De tjener penge på narko, afpresning af andre kriminelle og

beskyttelsespenge. Det betyder også, at mafiakrigen ser ud til at være stoppet. De kriminelle tjener deres penge, men de slås ikke på gaderne, siger Joakim Palmkvist.

Han er ikke i tvivl om, at der er et stort samarbejde mellem bander på dansk og svensk grund.

- Øresundsbroen skaber et givtigt samarbejde mellem banderne i København og Malmø. Danske bandefolk kommer tit til byen, og der er ingen tvivl om, at der er meget tætte koblinger over sundet. Desværre er politiet ikke lykkedes med at samarbejde på samme vis - jeg har i hvert fald ikke set ét konkret resultat, som kommer af samarbejde mellem de to landes politi, lyder den hårde dom fra Joakim Palmkvist, og nævner værdihåndteringssagen fra Brøndby som et eksempel på, at svensk politi hjalp det danske. Men det var efter at røverne var blevet pågrebet - og arrestationen var ikke en effekt af samarbejdet. ■

FOTO: EMIL MALMBORG

På jagt efter svar i natten

Knap 80 politifolk fra beredskaber og vagtcentraler i de sjællandske politikredse hjælper forskere med at finde svar på, hvordan natarbejde påvirker dem fysisk. Nu er anden runde med indsamling af data fra spyt- og urinprøver, registrering af hjerterytme og søvnmønstre med mere i fuld gang.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Uret i højre hjørne af computerskærmen viser 00.14. Teknikoperatør Morten Rasmussen sidder med headset på og taler med en borger, der har ringet til Københavns Politis Vagtcentral for at bede om hjælp til en beruset person, som ligger hjælpeløs på en S-togsstation. Forinden ringede en anden borger, der ville klage over støj fra en fest. Det er lørdag, og nattevagten er ny endnu. Morten Rasmussen er 52 år og elsker at arbejde om natten. Gennem 25 år har han primært arbejdet nat. Først inden for de seneste tre-fire år er han skiftet til overvejende at arbejde i dagtimerne.

- Det er ikke med min gode vilje, for jeg fungerer bedst om natten, smiler Morten Rasmussen, der også er tillidsmand på den københavnske vagtcentral.

BEHOV FOR VELDOKUMENTERET VIDEN

Hvordan nattevagterne præcist påvirker kroppens døgnrytmer - og dermed helbredet - ved hverken Morten Rasmussen eller videnskaben. Derfor har han meldt sig til projektet "Midt om natten", hvor Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA) og Institut for Folkesundhedsvidenskab

ved Københavns Universitet vil undersøge, om det har større eller mindre betydning for døgnrytmerne, om man arbejder to, fire eller syv nætter i træk.

- Det er super vigtigt at få belyst. Alle har en mening om nattevagter - for eksempel om det er sundest at skifte med eller mod uret - men intet er veldokumenteret. Jeg håber, at forskerne når frem til en stærk konklusion, så man får noget at hænge sin hat på. Som tillidsrepræsentant vil jeg gerne være tæt på processen og have stor viden om resultatet, så ledelsen ikke overfortolker det til at passe ind i deres kram, når der skal lægges vagtplaner. Grundlæggende er jeg nok lidt mistroisk, siger Morten Rasmussen.

Han har netop haft besøg på vagtcentralen af ph.d.-studerende Marie Aarrebo Jensen, som har afleveret en stor brun papirspose med glas til spyt- og urinprøver, et ur, der registrerer bevægelser, en logbog, hvori søvnmønster, stress, energi og måltider skal registreres på bestemte dage, elektroder, der skal påmonteres brystkassen og måle hans puls, samt diverse manualer.

- Det ser lidt voldsomt ud, men det er vel ikke mere kompliceret end som så, mener Morten Rasmussen.

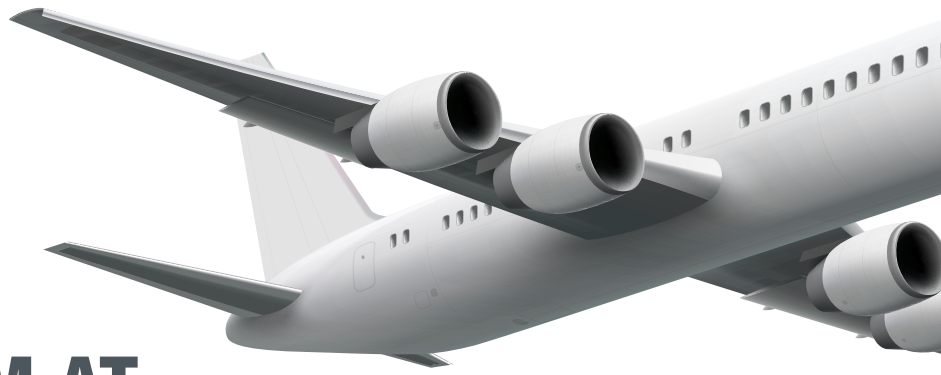
▲ Morten Rasmussen fra Københavns Politis Vagtcentral er i færd med at sætte elektroder på brystkassen - en såkaldt actiheart - som skal måle hans puls. I alt cirka 80 mandlige politifolk deltager i forskningsprojektet "Midt om natten", som undersøger, hvordan kroppen påvirkes af natarbejde.

HELBREDET KOMMER FØRST

27-årige Erik Munch fra beredskabet på Station Amager har allerede været igennem øvelsen. Han medvirkede i første runde af dataindsamlingen.

- Vi får resultaterne af vores egne prøver, og det var primært derfor, at jeg meldte mig til projektet. Jeg vil bruge det til at planlægge mine nattevagter så hensigtsmæssigt for mig som muligt. Nattevagter er generelt ikke sunde for helbredet, hører man, men hvis det her forskningsprojekt for eksempel viser, at det er mindst usundt at arbejde to nattevagter i træk frem for fire eller syv, så vil jeg sætte mig ud til nattevagter ud fra den viden. Også selv om jeg foretrækker at arbejde fire nattevagter i træk, fordi det virker bedst for mig. Men helbredet kommer i første række, siger Erik Munch. Resultatet af forskningsprojektet "Midt om natten" forventes at ligge klar i foråret 2015.

Læs mere om projektet på www.arbejdsmiljøforskning.dk eller i *DANSK POLITI* nr. 10/2012. ■

DET GÆLDER OM AT LUKKE HULLERNE

For to år siden oplevede politiet i Billund Lufthavn, at flyankomster fra Malta blev brugt af illegale indvandrere på falske rejsedokumenter, der søgte mod Danmark. Det betød, at man ændrede sine procedurer. Fra mest at tjekke papirerne på de passagerer, der kom fra non-Schengen lande, laver man i dag spot-tjek på de fleste ankomster fra Italien, Grækenland, Malta og i visse tilfælde Spanien.

AF TANIA KEJSER

I oktober 2011 ankom 67 somaliere på det samme fly fra Malta til Billund Lufthavn. Ankomsten var kulminationen på en tendens, som politiet i lufthavnen havde lagt mærke til gennem noget tid.

- Vi var forberedt på den her ankomst, og havde fået hjælp fra NUC (National Udlændingecenter) der sendte folk til Billund. Det betød, at vi stod og ventede på dem allerede ved gaten. Fælles for gruppen var, at de var somaliere med maltesisk fremmedpas, hvoraf nogle var falske eller udstedt til en anden person (personelfalsk). Flere var ligeledes uden midler, kunne ikke begrunde deres formål med rejsen og havde ikke en returbillet, og kunne derfor afvises efter kontakt til Udlændingestyrelsen, fortæller Søren Ravn, som er leder for lufthavns-sektionen.

Før Malta-ankomsten havde Lufthavnssektionen ved Billund Lokalpoliti mest koncentreret sig om ankomster fra non-Schengenlande.

- Nu fik vi øjnene op for, at vi også måtte lægge nogle kræfter i ankomsterne fra de sydeuropæiske lande, fortæller Søren Ravn.

VI TJEKKER DET MESTE

Den frie bevægelighed inden for EU og Schengen gør, at der er særlige regler for, hvornår man må udføre stikprøvekon-

trol, der ikke har egentlig grænsekontrol som formål, på de passagerer, som rejser mellem Schengenlandene. Politiet skal således hele tiden indhente forskellige efterretninger og foretage en risiko-analyse ud fra disse. På den møde kan man nå frem til en særlig mistanke om, at der på et fly er personer, som politiet har grund til at lave et spot-tjek på.

- Vi ved jo, at Grækenland, Italien, Spanien og Malta er hårdt ramt af illegal indvandring. Jeg har selv været på FRONTEX-mission (EU's samarbejde om grænsekontrol) i Italien og set, hvor mange ressourcer det trækker at håndtere det. Myndighederne har ingen chance for at tackle det 100 procent, og derfor er der en del, som smutter gennem nettet, siger Søren Ravn.

Efterretningerne om illegale indvandrere får Lufthavnssektionen fra FRONTEX, NUC samt gode kontakter i lufthavne rundt omkring. De menneskesmuglere, der tjener penge på illegal indvandring, er meget hurtige til at opsnappe, hvad man kan kalde huller i nettet.

- Fordi rygter spredt sig som en lynild, gælder det om at være på sin post stort set hele tiden. Hvis først det rygtes, at der er større mulighed for at komme uhindret gennem grænsekontrollen i Billund, vil strømmen af folk, der forsøger at komme ind her, stige øjeblikkeligt. Derfor bruger og udnyt-

ter vi de ressourcer, vi har, og forsøger at være til stede ved så mange ankomster fra Grækenland, Italien, Malta og Spanien som muligt, fortæller Søren Ravn.

NYESTE TREND

En ny trend blandt menneskesmuglerne er, at charterselskaberne sælger frie pladser på flyene. Det betyder, at en person med gyldige rejsedokumenter kan købe billetten i lufthavnen og overgive sit boardingkort til en person uden. Nu skal han eller hun nemlig kun gennem security-tjekket, og her viser man enten ikke pas, eller der kan forekomme en lempeligere kontrol af pas og boardingkort.

- Det betyder, at vi ikke længere kun er opmærksomme på ruteflyene, men også på charterankomsterne, fortæller Søren Ravn.

Det er et større arbejde der skal sættes i gang, når politiet støder på en person, som er illegalt i landet. I Billund Lokalpoliti er der 44 politifolk, hvoraf 25 hører til lufthavnen. Men sker det, at der kommer mange illegale indvandrere, bliver man nødt til at kalde personale ind fra kredsen, ligesom man trækker på de 19 folk, der dækker den del af politikredsen som ligger uden for lufthavnen - nemlig godt 30.000 indbyggere.

- Politiarbejdet handler om at finde ud af, hvem de er, hvor de er fra, hvilket sprog de taler, hvilket ærinde de har i landet, og om deres papirer er gyldige. Som noget af det første skal vi have fat i en tolk, så vi kan tale med dem. For nylig kom en kvinde med fire børn på 9, 14, 18 og 19 år. Hun havde opholdstilladelse til Italien, men børnene var kommet fra Somalia og havde ingen opholdstilladelse og ingen rejseudokumenter. Hun var bange for, at børnene ville blive sendt retur til Somalia og hun selv til Italien, hvis politiet fandt ud af, hun var mor til dem. I langt de fleste tilfælde hvor vi finder ud af, at papirerne er falske, søger folk om asyl, og så overlades de til asylsystemet, fortæller Søren Ravn.

BILLUND LUFTHAVN

- Billund Lufthavn har godt tre millioner passagerer årligt.
- Politiet i Lufthavnssektionen udgøres af 25 folk. De hører under Billund Lokalpoliti, som også har lokaler i lufthavnen.
- Billund Lokalpoliti har i alt 45 ansatte, som udover lufthavnen dækker et område med cirka 30.000 indbyggere, samt virksomheder som Legoland og Lalandia plus det rykind af gæster, som kommer her.

Som oftest er de illegale indvandrere, som politiet i Lufthavnssektionen møder, unge mænd mellem 18 og 22 år. Men der dukker også ægtepar og forældre med børn op.

FÅR HJÆLP TIL DOKUMENTERNE

Der er stor forskel på de falske papirer, som de illegale passagerer viser politiet ved ankomsten. Et stort ønske i Billund er dog at få dokumentundersøgelges-udstyr, som er mere tidssvarende, så resultatet af undersøgelserne bliver mere brugbare. I dag trækker man i høj grad på DOKU-centret i Københavns Lufthavn samt Kriminalteknisk Sektion (KTS).

- KTS lukker på hverdage klokken 16.00, og har også lukket med hensyn til dokumentundersøgelse i weekenden. I de tilfælde får vi den nødvendige hjælp fra DOKU-centret i Kastrup. Det, vi ikke selv har mulighed for at tjekke, sender vi over computeren, og i langt de fleste tilfælde, hvor vi har en mistanke, viser den sig at være korrekt, siger Søren Ravn. Flyselskaber uden ansvar

Der er forskel på flyselskabernes ansvar for at tjekke rejseudokumenterne hos folk, alt afhængig af om de flyver inden for Schengens grænser, eller om de krydser grænserne. På non-Schengen fly har flyselskaberne et såkaldt transportøransvar. Det betyder, at selskabet har ansvaret for at tage folk på ikke-gyldige dokumenter med tilbage til startdestinationen. Det ansvar har flyselskaberne ikke, når de rejser inden for Schengens grænser.

- Her i Billund uddanner vi lufthavnspersonale i at tjekke papirer og i, hvad de skal kigge efter. Men det kan være svært at pålægge flyselskaberne et ansvar, når dokumenterne er så godt udført, at en forfalskning først kan konstateres under en "lup", fortæller Søren Ravn. ■

Højt på ønskelisten hos politiet i Billund Lufthavn, er nyt udstyr til dokumentundersøgelser.

FÆLLES KURMAGERI

SKAL LOKKE YNGRE
KOLLEGER OG DERES
ÆGTEFÆLLER TIL

BORNHOLM

Bornholms Politi, den kommunale døgnpleje på Bornholm og Bornholms Hospital går sammen om at tiltrække arbejdskraft til solskinsøen. Ikke mindst Bornholms Politi har et presserende behov for flere kolleger - meget gerne i den yngre ende og med familie.

▲ Det er ikke så ligetil at tiltrække politifolk, læger og sygeplejersker eller social- og sundhedsassistenter til en ø langt ude i Østersøen. Derfor er Bornholms Politi, den kommunale døgngleje på Bornholm og Bornholms Hospital gået sammen om en fælles annonsekampagne, som gerne skal få unge familier til at flytte til klippeøen.

FOTO: NIELS HOLM CHRISTENSEN, PIXEL APS

AF KARINA BJØRNHOLDT

Søges: Yngre kollega - gerne med kone/kæreste og små børn. Haves: Plads til faglighed, tid til familien, skønne omgivelser samt et job til din bedre halvdel.

Noget i den dur, kunne en fælles kontaktannonce fra politi, kommune og region på Bornholm lyde.

Såvel på politigården, hos døgnplejen og på Bornholms Hospital er der en del ledige stillinger, der bare venter på at blive besat. Men det er ikke så ligetil at tiltrække politifolk, læger og sygeplejersker eller social- og sundhedsassistenter, når arbejdspladserne ligger på en ø langt ude i Østersøen.

For Bornholms Politis vedkommende har man omkring 10 vakante stillinger ud af i alt 60 politistillinger i kredsen, så det kan mærkes.

- Vores rekrutteringsvanskeligheder har eksisteret over en årrække, men det, som forværrer problemstillingen, er, at

aldersgennemsnittet i Bornholms Politi er støt stigende - for tiden er det over 50 år, hvilket er det højeste aldersgennemsnit i dansk politi. Med andre ord har vi et presserende behov for at få ansat yngre kolleger i takt med, at vores medarbejdere bliver mere og mere grå i toppen, og det bliver hårdere og hårdere for dem at have skiftetjeneste, fortæller Martin Gravesen, som er administrationschef i Bornholms Politi.

TO FLUER MED ÉT SMÆK

Derfor går Bornholms Politi nu utraditionelle veje og har indledt et samarbejde med den kommunale døgnpleje og Bornholms Hospital. For rekrutteringsudfordringerne er de samme for disse arbejdspladser.

Med samarbejdet er der måske mulighed for at slå to fluer med ét smæk.

TID TIL AT DYRKE FAGET

28-årige Matias Rasmussen søgte efter endt politiuddannelse tilbage til fødeøen sammen med sin kone og to små børn. Han nyder, at der hos Bornholms Politi er tid til at dyrke fagligheden og mulighed for at følge en sag fra start til slut.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Der er ikke så mange store slagsmål at rykke ud til, narkobagmænd at fange eller røverier at opklare som i resten af landets politikredse. Det siger sig selv. Til gengæld har politijobbet på Bornholm så meget andet at byde på - også for en yngre kollega - og fra tid til anden kommer der faktisk "panikmeldinger".

Det fortæller Matias Rasmussen, som har været ansat i efterforskningen i Bornholms Politi i halvandet år.

- Jeg kommer fra beredskabet på Station City, og her var det jo fuld fart frem hele tiden. Jeg kan huske, at jeg nogle gange sad med følelsen af, at det skriftlige produkt, jeg leverede, var ok, men at jeg godt kunne have brugt en time mere, inden det røg videre i systemet. Det var der bare ikke tid til. Herovre er der bedre tid til at være politimand og bruge de ting, man har lært. Der er bedre tid til at udtømme alle efterforskningsmæssige muligheder, før man slutter en sag. I København gav man ofte sagen videre, hvis der ikke blot var tale om en banal sag. Herovre er der mulighed for at følge en sag fra start til slut. Man er alene, og det er én selv, der bestemmer og tager beslutningerne - dog er hjælpen altid ved hånden. Man bliver udfordret på en anden måde, fortæller Matias Rasmussen.

KAN GODT VÆRE TRAVLT

Selv om der er "lidt længere mellem snapsene" på Bornholm, som Matias Rasmussen udtrykker det, så er det ikke ensbe-

- En af grundene til, at folk ikke tør søge til Bornholm, er, at de frygter, at deres ægtefælle eller kæreste ikke kan finde arbejde på øen. Men den frygt kan vi måske imødekomme. Uden at det er videnskabeligt dokumenteret, har vi en opfattelse af, at en del politifolk enten er gift eller bor sammen med sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter eller andre, der arbejder i den offentlige sektor. Derfor er det oplagt at samarbejde med Bornholms Kommune og hospitalet om vores fælles rekrutteringsudfordringer, forklarer Martin Gravesen.

RINGE I VANDET-EFFEKTEN

Indtil videre har samarbejdet udmøntet sig i nogle planlægningsmøder, men om ganske kort tid skal der i fælles kampagner annonceres efter medarbejdere. Annoncerne

vil i første omgang findes i fagbladene DANSK POLITI, Sygeplejersken og FOA samt på Facebook og på såkaldte Go-Cards på københavnske caféer.

- Vi håber på at åbne folks øjne for to ting: Dels at der er gode job- og karrieremuligheder herovre - også til ægtefællen. Dels at Bornholm er et dejligt sted at bo og har meget at tilbyde børnefamilier. Her er fredeligt, hvis man er politimand eller - kvinde her på øen. Det giver tid og overskud til familielivet, siger Martin Gravesen.

Han tilføjer, at det nok er utopi at tro, at alle 10 vakante stillinger i Bornholms Politi vil blive besat som følge af en annoncekampagne.

- Men jeg håber på en ringe i vandet-effekt, siger administrationschefen. ■

tydende med, at man sidder og triller tommelfingre i kaffestuen.

- Vi har ikke sponsorvagter ved Bornholms Politi, men i efterforskningen har vi noget, vi kalder suppleringsvagter. Det vil sige, at vi har vagter, hvor vi møder ind i uniform og supplerer beredskabet, hvis der er behov for det. Ellers arbejder vi bare videre med vores sager. På en suppleringsvagt, og ved vagter i beredskabet, kan man sagtens opleve at køre fra det ene til det andet til det tredje, fordi vi ikke er så mange patruljer på gaden, så vi kan hurtigt få travlt, som jeg var vant til fra København. Det kan jeg godt lide. Derudover er vi efterhånden en gruppe "unge", som har et fedt sammenhold på stationen og i fritiden, siger Matias Rasmussen.

KONTANTE FORDELE

Privat bor Matias Rasmussen sammen med sin kone Isabella, der arbejder som socialpædagog i Bornholms Kommune. De har børnene Camille på fem år og Johannes på et år.

- Vi bor i en etplansvilla i Rønne - på 140 kvadratmeter og med stor have. Til én million kroner. Det er jo en anden fordel ved at bosætte sig på Bornholm, for lønnen er den samme, uanset om man arbejder i København eller på Bornholm - på nær et lidt mindre stedstillæg, siger Matias Rasmussen.

- Hvis man er friluftstypen og familiemenneske, kan jeg helt klart anbefale at bo og arbejde på Bornholm. Her er tid til at dyrke faget, og du får hurtigt gode relationer til de andre, yngre kolleger og deres børn, sammenfatter han. ■

PRIVATFOTO

Matias Rasmussen bor på Bornholm sammen med sin kone, Isabella, og deres to børn, Camille og Johannes. Isabella arbejder som socialpædagog i kommunen, mens Matias er ansat i Bornholms Politi. ►

Fra skuffer til reoler

FRA BU

Umiddelbart lyder det fjollet at flytte bunker af sager fra skrivebordsskuffer til reoler i forventning om, at det vil effektivisere sagsgangene. Men sådan, lidt firkant skåret ud, har man netop gjort i politikredsene i Syd- og Sønderjylland samt Midt- og Vestjylland - og haft succes med det.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Jeg har været ude for projekter, som har været ringere end det her. Sådan siger foreningsformand i Midt- og Vestjyllands Politi, Jørgen Fisker.

Hvis man kender hans vestjyske sindighed, ved man, at han med den sætning rent faktisk udtrykker begejstring.

Jørgen Fisker taler om et Lean-projekt i politikredsen, hvis formål er at effektivisere politiets sagsgange.

Kredsen lagde ud i sommeren 2012 på lokalstationen i Viborg, og i dag er det implementeret på alle syv lokalstationer - også snart i en version 2.0. Kredsen er yderligere i gang med at se på, hvordan man kan effektivisere sagsgangen i vagtcentralen og på servicecentret i Holstebro.

- Det har været positivt, fordi det har en arbejdsmiljømæssig effekt. Ledelsen er naturligvis glad for at "drifte" så godt som muligt, men det kommer også medarbejderne til gavn, at der er mere overblik og styring over sagsgangene, siger Jørgen Fisker.

OVERBLIK OG PRIORITERING

Helt konkret har man oprettet et driftscenter på hver lokalstation i den midt- og vestjyske politikreds. I driftscentrene sidder såvel administrative som politiuddannede folk. De har det forkromede overblik over alle sager, der kommer ind - for eksempel om der er tale om korte sager, der tager under tre timer at behandle (U3-sager), eller længerevarende sager med over tre timers sagsbehandlingstid (O3-sager), samt hvortil sagerne bør visiteres. Yderligere har driftscentret fuldstændig styr på vagtplanerne 14 dage frem. De ved derfor, hvilke dage der møder folk ind, som er "i overskud" i beredskabet, og derfor kan sættes til at løse mindre tidskrævende sager så som afhøring af vidner i en voldssag, køre med arrestanter eller deltage i færdselsindsatser, der skal få måltallene i hus. Det redskab, der danner overblik i driftscentret, er noget så simpelt som

NKER TIL OVERBLIK

en reel. Tidligere lå sagerne på borde, i skuffer eller ligefrem glemte i en vinduskarm i de lokale efterforskningsafdelinger. Nu ligger de nu i reoler i driftscentrene på stationerne. Hylderne har tal fra 1 til 31, og sagerne placeres på den dato, hvor de senest skal behandles i forhold til diverse tidsfrister. Yderligere hjælper et whiteboard-system med at holde status på såvel sager, måltal som mandskabsressourcer.

Med andre ord er det op til driftscentrene at prioritere, at sikre et godt sagsflow, at overholde tidsfrister samt opnå fastsatte måltal.

- På den måde får man hurtigere kørt de mindre sager igenem, så medarbejderne i lokale efterforskning ikke har sagerne liggende i en stak ved siden af sig. De kan nu koncentrere sig om de mere komplicerede af slagsen - for eksempel arrestantsager. At have overblik fra starten giver et helt andet og bedre flow. Det er både en kæmpe driftsmæssig fordel for kollegerne, men også for borgerne, for det har fået sagsbehandlingstiden til at falde (se faktaboks), fortæller Jørgen Fisker.

Han pointerer, at der gennem hele projektfasen har været en stor medarbejderinddragelse, hvilket har givet en ejerskabsfølelse blandt kollegerne.

- Det er utroligt vigtigt, hvis øvelsen skal lykkes, mener han.

SUNDT MED HELIKOPTERBLIK

Faktisk var det i Syd- og Sønderjyllands Politi, at man først afprøvede Lean-modellen på sagsgangene.

Her er lean nu indført i alle afdelinger og på alle stationer. På nær ét sted, som - ironisk nok - er logistikafdelingen.

Foreningsformand Niels Hedeager var skeptisk, da han i 2011 blev præsenteret for øvelsen.

- Min holdning var, at lean var et koncept, som decideret var målrettet produktionsvirksomheder og ikke servicevirksomheder som politiet. Men jeg fandt ud af, at hvis bare lean er målrettet den enkelte organisation, så er det endog et meget brugbart koncept. Det er altid sundt at flyve op i helikopteren og se på, om man nu også laver tingene på en god og fornuftig måde, eller om det kan gøres mere hensigtsmæssigt og klogere - og det kan det næsten altid. Jeg vil også mene, at næsten alle kolleger i dag kan se gevinsten i konceptet, for det er både fornuftigt for den kollega, som afgiver en sag til en anden, og for den kollega, som løser den, fordi han eller hun er disponibel, siger Niels Hedeager.

FÆRRE FOLK - DET SAMME ANTAL SAGER

Nordsjællands Politi er næste kreds, der går i gang med at implementere Lean i deres sagsbehandling. Her kalder man det for EIS (Effektivitet I Sagsbehandlingen).

- Jeg tænker, at det kan blive udmærket. Vi skal finde måder at være mere effektive på, for vi kan ikke nå det samme, som vi kunne tidligere, efter at kredsen har afgivet 100 mand. Men sagerne er der jo alligevel, så det positive er, at ledelsen skal mere på banen og prioritere skarpere. I dag ligger mange sager hos den enkelte. Med EIS ligger der mange sager på reolen - og den enkelte får sagerne tildelt fra reolen af driftslederen, siger Tom Steffensen, foreningsformand i Nordsjællands Politi. ■

FØR OG EFTER

Siden man har effektiviseret sagsgangene i Midt- og Vestjyllands Politi, er sagsbehandlingstiden faldet. Fra lokalstationen i Holstebro lyder tallene:

- Ved opstart af driftscenter (1.10.2012) lå der 594 sager til behandling. I dag er ligger der 387 sager.
- Ved opstart var gennemsnitsalderen på en sag 118 dage. I dag er den 83 dage.
- Ved opstart var gennemsnitsalderen for en sag, hvori der indgik sigtelser, 94 dage. I dag er den 46 dage.

Også hos Syd- og Sønderjyllands Politi er det sket et generelt fald i sagsbehandlingstiden.

HVAD ER LEAN?

- Selve ordet lean er engelsk og betyder mager eller trimmet.
- Lean er et effektiviseringsværktøj, udviklet hos den japanske bilproducent Toyota, og som har bredt sig til de fleste brancher og virksomhedstyper verden over.
- Herhjemme bruges lean i stigende grad i virksomheders administrations- og serviceenheder. Også i det offentlige.

Effektivisering kan både være at slanke en produktion for at fastholde et resultat og bedre udnyttelse af produktionen for at forbedre resultaterne - i begge tilfælde er hensigten en bedre udnyttelse af produktionen og arbejdsgangene.

Nyt kontingent fra oktober

DIN LØNSEDEL vil nok se en smule anderledes ud næste gang. I hvert fald den del, hvor der trækkes penge til fagforening. Fra 1. oktober hæver Politiforbundet kontingentet for medlemmer fra 328 kroner til 400 kroner. Stigningen blev vedtaget af Politiforbundets kongres i foråret.

Stigningen sker som en konsekvens af, at Politiforbundet gennem en længere periode blandt andet har haft stigende udgifter til sagsbehandling, til advokatbistand i forbindelse med klagesager, arbejdsskader og erstatningssager samt voksende udgifter til studiekredse. Samtidig har overgangen af politielever til SU og fald i antallet af politifolk betydet færre kontingentindtægter. Politiforbundet har derfor i de senere år kørt med underskud.

Politiforbundets kongres vedtog således et forhøjet kontingent, som - sammen med en spareplan - skal sikre, at Politiforbundet igen kører med positiv balance. Herunder at Politiforbundet har sparet mere end fem millioner kroner på driften, samt at foreningerne går ned i kontingentandel fra forbundet. Ændringerne betyder også, at politielever fremover slipper for at betale kontingent på den del af uddannelsen, hvor de modtager SU. På den lønnede del betaler de til gengæld fuldt kontingent i lighed med alle andre.

- Det har altid været en fast politik i Politiforbundet at have et lavt kontingent, men at vi samtidig har skullet kunne løse alle opgaver på højeste niveau. Vi har også undladt i mange år at korrigere og hæve kontingentet og i stedet klaret os med investeringsafkast. Men den går ikke længere. Det er afgørende for Politiforbundet at sikre medlemmerne den absolut bedste ekspertise juridisk og fagligt, når de kommer i klemme. Derfor har vi også rekord i at sikre erstatning til medlemmerne. Faktisk skaffer vi flere millioner kroner til medlemmerne, end vi får ind. Men det er blevet dyrere, sværere og mere kompliceret i de senere år. En enkelt sag kan let koste forbundet flere hundre tusinder kroner, før medlemmet får sin retmæssige erstatning, fortæller formand Claus Oxfeldt om ændringen.

Han fortsætter.

- Vi bryder os ikke om at skulle stikke hånden dybere i medlemmernes lommer, men det er nødvendigt. Og vi har en god og sund plan, som fortsat sikrer medlemmerne det bedst faglige maskinrum i Danmark og den trykthed, som de ikke skal være foruden. Der er nemlig intet alternativ for politifolk til en stærk fagforening, og vi er stadig blandt de absolut billigste, siger Claus Oxfeldt.

Samarbejde i særligt udsatte boligområder

PILOTPROJEKT Et samarbejde mellem politi og kommuner i ni kredse skal gøre de ansatte, som arbejder i særligt udsatte boligområder (SUB), bedre til at bruge hinanden. Projektet har fokus på, at de respektive kommuner og politikredse tilføres fokuseret viden og kompetenceudvikling til brug for en større vidensbaseret SUB-indsats, der er tilpasset netop deres område. En tilbagevendende problemstilling i samarbejdet mellem politi og kommune er, hvilke oplys-

ninger man kan udveksle i systemerne. Praksis for den slags er vidt forskellig i de respektive kommuner og politikredse. Derfor er der, som en udløber af projektet, lagt op til, at der nu skrives fælles retningslinjer om, hvilke muligheder der er for udveksling myndighederne imellem. Pengene til projektet kommer fra Kompetencesekretariatet - og er skaffet i et samarbejde mellem Politiforbundet og Rigspolitiet.

Udsendte hædret - men modtages stadig for dårligt i kredsene

FLAGDAG Den 5. september deltog Politiforbundet i den årlige, nationale flagdag. Her blev soldater, politifolk og øvrige, som har været udsendt af det officielle Danmark til internationale missioner, hædret. Forbundsformand Claus Oxfeldt og faglig sekretær med ansvar for internationale forhold, Claus Redder Madsen, deltog.

- Det er flot og tiltrængt med en dag, hvor alle viser respekt og taknemmelighed for de mange, som sætter deres liv og helbred på spil for Danmark og for demokratiet. Som sætter sig selv i anden række for at tjene deres eget land og skabe en fredeligere verden. Dem kan vi ikke sige nok tak. Vi står bag jer og jeres pårørende. Derfor er en dag, som i dag, også enorm vigtig som signal og budskab, siger Claus Oxfeldt.

Dagen, som blev tilbragt sammen med de tidligere udsendte, gav mange brugbare informationer, som Politiforbundet vil gå videre med. Blandt andet kunne flere af de udsendte fortælle, at politikredsene stadig ikke er gode nok til at modtage kolleger, som kommer tilbage i tjenesten efter en udsendelse.

- På trods af, at det her har været et fokusområde gennem flere år, viser det sig, at en del kredse ikke gør det godt nok. I min optik er det urimeligt, at man får slettet fridage man havde i udsigt, at man bliver sendt ud på tjeneste samme dag, som man vender tilbage til kredsen - uden lige at blive budt velkommen - og at man mange steder ikke får chancen for at fortælle om de kompetencer, man vender hjem med, som i mange tilfælde vil kunne være til gavn i kredsen. Det er bekymrende, for kritikken er bestemt ikke ny, en del kredse har bare ikke gjort noget ved den, siger Claus Redder Madsen.

Nyt fra det nordiske politisamarbejde

UDVEKSLING I august mødtes rigspoliticheferne fra hele norden - det vil sige Danmark, Norge, Sverige, Finland og Island - og som noget nyt blev de nordiske politiforbund også inviteret med. Formålet var at løfte faglige spørgsmål, som er fælles for norden.

- Norsk og finsk politi har store strukturomlægninger lige om hjørnet, og der kan vi spille ind med vores erfaringer fra reformen i 2007. Desuden har vi nogle fælles interesser i forhold til fremtidige udfordringer, politirollen og 2020-planer, fortæller Claus Redder Madsen fra Politiforbundet. Han er sekretær for Nordisk Politiforbund og var derfor med til mødet.

Også Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, ser mange perspektiver i samarbejdet.

- Mine kolleger i Norge og Sverige har helt de samme udfordringer, som vi oplever i Danmark. Tilgangen kan være en anelse forskellig, men vi kan drage nytte af vore erfaringer og hjælpe hinanden. Samtidig er det så afgørende vigtigt, at vi står sammen som et bolværk mod nogle af de helt utilstedelige angreb, der findes på retsstat og politiet i lande inden for Schengen. Altså lande vi deler grænser med og skal kunne samarbejde med, siger forbundsformanden.

En af udfordringerne, man vil tage op i regi af Nordisk Politiforbund, er, hvad man som fagforbund kan gøre for at gøre sig mest mulig attraktiv for de yngre medlemmer. I Sverige oplever man en tendens til, at de unge melder sig ud af Polisförbundet. Det betyder, at der kun er 94 procent af de svenske politifolk, der er medlem af forbundet, mod før 98 procent.

DENNE GANG...

NITES:
VIDEOAFDELINGEN

KARRIERE-STAFETTEN

ÉN UDDANNELSE - MANGE MULIGHEDER

En politiuddannelse kan føre vidt og bredt omkring, og karriere-mulighederne er mange. DANSK POLITI besøger i serien "Karriere-stafetten" kolleger, der bestrider forskellige jobfunktioner inden for politiet. Vi hører nærmere om jobbet indhold, fordele og ulemper - og den pågældende kollega sender stafetten videre til den jobfunktion, han eller hun gerne vil læse om næste gang.

Giv stafetten videre!

Når de små hår rejser sig

Videsequencer fra overvågningskameraer eller fra internettet er i stigende grad blevet vigtige efterforskningsspor, når politiet skal opklare forbrydelser. Men teknologien udfordrer kredsen. For eksempel findes der over 1.000 forskellige overvågningsanlæg med hver deres unikke codec. Hos videoafdelingen i NITES sidder der heldigvis en kollega, som er ekspert i at åbne videofiler og "trylle" vigtige detaljer frem.

AF KARINA BJØRNHOLDT

En amerikansk barnepige sad fængslet i over et år, sigtet for at have udøvet vold mod en baby, som hun passede. Beviset var en videosekvens fra et overvågningskamera i babyens hjem. På optagelserne så forældrene, hvordan barnet blev løftet op i luften og rusket frem og tilbage. Barnepigen blev dog senere pure frikendt. Det viste sig nemlig, at overvågningskameraet var af dårlig kvalitet og kun optog meget få frames pr. sekund. Derfor så det ud som om, at barnepigen ruskede babyen, fordi nogle af hendes bevægelser manglede. Egentlig gav hun bare babyen en sjov lufttur.

FAKTA

- Videoafdelingen ligger i Ejby ved Glostrup. Den hører under National IT Efterforskningssektion (NITES), der igen hører under Kriminalteknisk Sektion (KTS), som sluttelig er en sektion under Rigspolitiets politiområde.
- Videoafdelingen tæller fire politiuddannede medarbejdere - samt et antal civile - blandt andet en systemudvikler og en tekniker.

▲ Bue Hjort er politiets førende ekspert inden for videoanalyse. Han er ofte politikredsens sidste udvej, når en videofil fra et overvågningskamera ikke kan åbnes, eller en vigtig detalje skal hives ud af en grynet videosekvens.

Eksemplet viser med al tydelighed, at videooptagelser aldrig kan stå alene som et bevis i en retssag. De skal altid analyseres og sættes ind i en sammenhæng.

Sådan lyder budskabet fra 47-årige Bue Hjort, som er konsulent i videoafdelingen under NITES.

Konsulenttitlen dækker over, at han gennem cirka 10 år har suppleret sin politiuddannelse og erfaring som it-efterforsker med diverse efteruddannelsesforløb - primært i USA - hvilket gør ham til politiets førende ekspert inden for videoanalyse. Bue Hjorts kerneområder er blandt andet at sikre video fra overvågningsanlæg og fra internettet, forbedre billeder, identificere overvågningsformater, så de kan afspilles, forbedre lyd og sammenligne en given gerningsmand på video med billeder af mistænkte personer. En vigtig del af Bue Hjorts arbejde i Rigspolitiet er også at uddanne og vejlede IT-koordinatorer i politikredsene til selv at kunne gøre en del af arbejdet i kredsen.

Hvad indebærer en typisk arbejdsdag i videoafdelingen?

- At jeg sidder foran min computer og gennemser videosekvenser, som er indsendt fra kredsene. IT-koordinatorer i kredsene kan heldigvis selv håndtere mange af deres sager, og så er der tid til, at jeg kan gå i dybden med de mere komplekse af slagsen. Og her er jeg ofte kredsens sidste udvej. Det kan være en videofil, som de ikke kan åbne, eller en optagelse, der er så ringe, at jeg skal forsøge at forbedre billederne, så det for eksempel bliver muligt at aflæse et registreringsnummer. En sag kan tage alt fra én til 14 dage.

Hvad er det bedste ved dit arbejde?

- Det er, hvis jeg kan være med til at løfte en sag - at gøre en forskel. Ofte er det jo mig, der som den første ser en videosekvens, og så kan de små hår godt rejse sig, når jeg observerer noget vigtigt. Jeg har arbejdet som efterforsker i mange år og denne erfaring bruger jeg i arbejdet med materialet. Det skete for eksempel i forbindelse med drabet på ægteparret i Tusindårsskoven på Fyn i 2011. Jeg havde fået indsendt en overvågningsvideo fra en svømmehal i umiddelbar nærhed af, hvor drabet blev begået, og jeg så en mand, der bevidst forsøgte at undgå at blive indfanget af kameraet ved at gå i en stor bue udenom. Den opførsel, vidste jeg med det samme, var interessant for efterforskningen. Optagelsen var dårlig, men det lykkedes faktisk at få manden identificeret via den kasket, han bar, samt måden han gik på. Det viste sig også at være gerningsmanden.

- Et andet plus ved mit arbejde er, at jeg får lov til at arbejde med innovation. Jeg har en ledelse, der har forståelse for, at videoområdet er meget dynamisk. Det betyder blandt andet, at jeg får mulighed for videreuddannelse, og at det software og hardware, jeg har brug for, bliver indkøbt.

Hvad er mindre godt ved dit arbejde?

- Det kan være mentalt hårdt at se på optagelser af folk, der graver deres egen grav, for derefter at blive likvideret med nakkeskud. En sådan sekvens skulle jeg sikre fra internettet, inden den blev slettet. Eller dykkerulykker, hvor folk drukner med både billede og lyd. Det tager lige nogle dage at komme over. Men egentlig er det jo positivt, at jeg reagerer på det.

Kræver det noget bestemt at arbejde i videoafdelingen?

- Det kræver en generel interesse og fascination for it - en nysgerrighed for, hvorfor teknikken fungerer, som den gør. Desuden skal man være analytisk anlagt, vedholdende og selvkørende.

- Mit håb er, at vi på sigt bliver vores eget center, så vi kan vokse os større og også have fotografer, grafikere eller redigerings teknikere ansat. Med et Nationalt Cybercrime Center på tegnebrættet hos Rigspolitiet, kan man jo kun håbe. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at der kommer mere og mere videoovervågning - også på det private marked. ■

Stafetten sendes videre til Rigspolitiets Koncern HR. Her skal vi møde politiasistent Henning Knudsen.

TÆNDSTIKSPIL

ÅBNER OP FOR SAMTALER OM TRIVSEL

Fyns Politi har opfundet et nyt spil i indsatsen for bedre trivsel, og 24 ansatte er uddannet som vejledere til at bistå kolleger, hvis arbejdspresset bliver for stort

AF TORBEN SVANE CHRISTENSEN, FREELANCEJOURNALIST

I tændstikspillet, "Fra stress til trivsel." trækker deltagerne et emnekort med et udsagn. Det kan være: "Jeg har indflydelse på min egen arbejdsdag", eller "Jeg henvender mig selv til en kollega, hvis jeg har det dårligt."

Alle deltagere i gruppen forholder sig til udsagnet ved at vælge et antal tændstikker, som tages i hånden, svarende til hvor enige, man er med udsagnet. Herefter taler man i gruppen om udsagnet og valg af antal tændstikker.

- Vi har gjort det til en del af arbejdsmiljøundersøgningen, så alle skal spille spillet. Der er ingen, der kan putte sig. Med spillet bliver det OK at snakke følelser og problemer, siger Verner Larsen Stensege, arbejdsmiljøkoordinator i Fyns Politi.

Fyns Politi har sat emnerne stress og trivsel på dagsordenen. Det er blevet til en temadag for arbejdsmiljøorganisationen, trivselsnetværket og de faglige organisationer, som med hjælp fra en konsulent fra COWI skal finde frem til en måde at implementere emnerne i hverdagen.

Det er endt med to spil, hvor det bedste fra spillene blev samlet i tændstikspillet, "Fra stress til trivsel."

Det er endnu for tidligt at konkludere, om tændstikspillet har gjort en forskel. Men Verner Larsen Stensege pointerer, at det har åbnet for mange vigtige samtaler.

- Der kommer jo hele tiden nye reformer, senest ledelsesreformen, så vi har ikke haft ro og tid til at reflektere. Men jeg ved, at der bliver talt positivt om spillet blandt de ansatte,

siger han, men indrømmer også, at spillet er blevet mødt med en vis skepsis.

- Det er blevet mødt med: "Skal vi nu til at klunse?" og himmelvendte øjne, men når kollegerne så er kommet i gang, så bliver de grebet af det, og så lyder det tit: "Vi skal bruge mere tid!", fortæller han.

Løsningsforslagene, der kommer frem i forbindelse med spillet, er et værktøj til arbejdsmiljøgruppen til at arbejde videre med, og hvor den enkelte har været med til at komme med input.

FORSLAG BLIVER BRUGT

Verner Larsen Stensege oplevede, at en afdeling brugte halvdelen af tiden på udsagnet: "Jeg ved, hvordan jeg retter henvendelse til en kollega, som ser ud til ikke at trives."

- Bagefter blev det, de var nået frem til af forslag, givet videre til ledelsen, og de følte, at de blev hørt. Medarbejderrepræsentanter og ledelsen arbejder videre med de løsningsforslag, der bliver foreslået. Men lige så vigtigt er det, at de ansatte efterfølgende bliver orienteret om, hvad der så bliver gjort for at forbedre de ting, de har påpeget, siger han.

Spillet er lavet med fem hovedtemaer og en række udsagn til hvert tema, men det er ikke så stramt tænkt, at der ikke er plads til udvikling.

- De enkelte afdelinger kan lave deres egne udsagn, alt efter

hvilken problemstilling, de står overfor, og så kan de bruge spillets regler på det, siger Verner Larsen Stensege. Spillet har også givet en øget forståelse for hinandens arbejdsopgaver på tværs af faggrupperne.

- Vi blander altid grupperne med ansatte fra forskellige faggrupper i afdelingen eller sektionen, når de skal spille spillet, siger Verner Larsen Stensege, som forklarer, at da man blev sammenlagt til én kreds, var det meget "dem og os" - det skal spillet også være med til at ændre på.

OPBAKNING FRA LEDELSEN

I forbindelse med arbejdet med stress og trivsel er der blevet uddannet 24 ansatte, og de kan nu kalde sig stress- og trivselsvejledere. Det er et yderligere tilbud til arbejdsmiljøorganisationen og trivselsnetværket i Fyns Politi.

- Det kan være svært at henvende sig til en kollega, der ikke har det godt. Men nu kan kollegerne tage fat i en af vejlederne, og så kan de tage snakken, siger han. Hele indsatsen er blevet støttet fra ledelsen.

Stabschef Arne Gram, som også er formand for hovedarbejdsmiljøudvalget, har sammen med resten af ledergruppen afprøvet spillet.

- Vi har forskellige oplevelser af ting, og kunsten er at få en dialog og et harmoniseret syn på tingene. Om ikke andet får man luft for en masse ting, og hvis man ikke kommer af med det, skaber det mistrivsel, siger han.

Han fortæller, at det er meget bevidst, at Fyns Politi sætter fokus på trivsel, blandt andet i kredsens medarbejderblad og som en del af den overordnede strategi.

- Vi skal leve op til nogle krav i vores arbejde, men det kræver, at vi har en organisatorisk sundhed. Og der har været en markant stigning i medarbejdertilfredsheden fra 2010 til i dag, siger Arne Gram.

FÅ SPILLET

Hvis andre har lyst til at inddrage tændstikspillet i arbejdet med at forbedre trivsel og nedbringe stress, så skal de bare kontakte Verner Larsen Stensege.

- Det er et redskab til at komme videre, og andre må meget gerne bruge det. Jeg kan sende det elektronisk, siger han og understreger, at der her ikke bare er tale om et projekt, der kører et års tid og så bliver henlagt.

- Vi vil blive ved med at arbejde med det her emne fremadrettet. Ledelsesreformen er både hård for lederne og for de ansatte, og her kan vi også bruge spillet, siger Verner Larsen Stensege.

Midler til indsatsen for et bedre arbejdsmiljø har Fyns Politi blandt andet fået fra Arbejdstilsynets 50/50 pulje. ■

TÆNDSTIKSPILLET

Deltagerne inddeles i grupper med højst seks personer pr. gruppe. Hver deltager får udleveret fem tændstikker. Spillet indeholder fem hovedområder:

- Overblik over arbejdsfunktioner og fordelingen af opgaver
- Arbejdet med stress og trivsel
- Holdning til at gå på arbejde
- Indflydelse og ansvar
- Fællesskab - ansvar som kollega

Hvert hovedområde har en række emnekort med udsagn, som: "Jeg oplever, at min nærmeste leder har overblik over den enkelte arbejdssituation i afdelingen", eller: "Jeg oplever smil og en positiv holdning, når jeg møder på arbejde".

Der vælges et hovedområde og derefter et emnekort med et udsagn. Alle deltagere i gruppen forholder sig til udsagnet ved at vælge et antal tændstikker, som tages i hånden, svarende til hvor enig, man er med udsagnet. Fem tændstikker betyder helt enig, nul tændstikker betyder helt uenig. Herefter taler man i gruppen om udsagnet og begrundet sit valg af antal tændstikker.

Grupperne, der spiller, skal nå frem til et løsningsforslag på emnet, der er blevet diskuteret. Herefter er det arbejdsmiljørepræsentantens eller lederens opgave at følge op.

30. AUG.

Forsinkede ATK-biler medfører justering af strategi og måltal

OM IGEN Rigspolitiet har trukket stikket til det svenske firma Unitraffic, som i EU-udbud havde vundet opgaven med at udvikle software til politiets cirka 100 nye ATK-biler. Opsigelsen skete efter, at Unitraffic i to forsøg ikke bestod en planlagt kundetest.

- Der var rigtig mange fejl i softwaren. Det virkede simpelthen ikke, og så stod vi i en situation, som dansk politi har været i tidligere (POLSAG, red.), hvor direktionen måtte beslutte, om vi skulle arbejde videre med leverandøren, som vi allerede havde investeret tid og penge i, eller om vi på et tidligt tidspunkt i forløbet skulle sige, at vi ikke troede på, at leverandøren magtede opgaven - og begynde forfra med besværet til følge. Vi valgte det sidste. Det er ærgerligt, at ATK-bilerne bliver forsinkede, men det er den rette beslutning, siger Svend Larsen, direktør for politiområdet i Rigspolitiet.

Tilbage står en række spørgsmål, som Nationalt Beredskabs Center (NBC) nu arbejder intenst på at besvare. For eksempel hvordan trykket på færdselsområdet bevares, nu hvor ATK-

bilerne, som var en vigtig del i politiets færdselsindsats, bliver omkring halvandet år forsinket.

- Den forsinkelse vil få betydning for vores færdselsstrategi og for de måltal, vi kan nå. Begge dele kigger vi på. Vores overordnede mål på færdselsområdet er stadig at sænke hastigheden på vejene, og dermed nedbringe antallet af trafikdræbte, men hvordan løser vi nu det på en ordentlig og fornuftig måde? Vi kan jo ikke sende alle folk på gaden og løse det manuelt, siger Svend Larsen.

NBC ser blandt andet på, hvordan levetiden på de 26 gamle ATK-biler kan forlænges. Teknikken i dem er meget nedslidt og forældet, og ofte kan bilerne ikke køre på gaden på grund af nedbrud.

Svend Larsen påpeger, at de omkring 600 millioner kroner om året, som Rigspolitiet havde skønnet over for Finansministeriet, at politiet - med de nye ATK-biler - kunne inddrive i bødeindtægter til statskassen, naturligvis skal justeres i lyset af den midlertidige løsning, der bliver etableret i 2014.

12. SEPT.

Politi i partnerskab om sms-samarbejde og bander

SAMARBEJDE Partnerskab er det nye sort i politiet. Nordsjællands Politi har netop indgået et partnerskab med de 13 kommuner i politikredsen. Der er tale om en udvidelse af den eksisterende sms-tjeneste ved navn Tryk Politi, hvor omkring 13.000 borgere frivilligt har meldt sig til at agere øjne og ører for politiet.

- Kommunerne har en lang række medarbejdere, der i det daglige befinder sig ude i verden, og som det derfor kan være rigtig nyttigt for politiet at komme i kontakt med, siger politidirektør Finn Borch Andersen til DR Nyheder. Omkring 60.000 kommunalt ansatte kommer med i sms-tjenesten.

Også Københavns Vestegns Politi har valgt at indgå partnerskab med omkringliggende kommuner - nærmere bestemt Herlev, Ballerup og Gladsaxe kommuner. Her drejer det sig om at stå sammen for at forstærke indsatsen mod bandekri-

minalitet samt øge trygheden i kommunernes udsatte boligområder.

I forvejen har de tre kommuner arbejdet tæt sammen med Københavns Vestegns Politi om at få standset forårets voldelige bandekonflikt, men med partnerskabet forpligter parterne sig på fire nye indsatsområder:

- Identifikation af børn og unge med særlig risiko for at blive rekrutteret til bandemiljøer - såkaldte risikoprofiler.
- Metoder til at bremse en negativ udvikling for børn og unge med en risikoprofil.
- Nye kriminalitetsforebyggende initiativer til at hindre rekruttering til bandemiljøer.
- Tryghedsskabende dialog og kommunikation mellem myndigheder og bandeudsatte beboerområder.

Partnerskabet løber foreløbig frem til 2016.

22.AUG.

Engelsk politi får hjælp af DNA-pistol

UDSTYR Et britisk sikkerhedsfirma har udviklet et våben, som giver politiet mulighed for at afmærke lovovertrædere til senere anholdelse. Det kan eksempelvis være praktisk under store optøjer, hvor politiet ikke har mulighed for at anholde folk uden selv at komme i fare. Våbenet, der findes som både

pistol og gevær, affyrer små kugler fyldt med syntetisk DNA-materiale, som trænger igennem tøjet og sætter sig på kroppen. Ved hjælp af en scanner med uv-lys kan politiet senere identificere lovovertræderne, skriver Illustreret Videnskab.

Information fra PFA

Kapitalpension eller aldersopsparing - hvad gør jeg?

Den 1. januar i år blev kapitalpensionen afløst af en ny, ikke fradragsberettiget opsparingsform - den såkaldte aldersopsparing. I samme ombæring blev det muligt at spare 2,7 procent i skat ved at omlægge sin kapitalpension til en aldersopsparing i løbet af 2013 og 2014. Her vil opsparingen nemlig kun blive beskattet med 37,3 procent mod 40 procent, hvis det sker senere.

Da omlægningen til aldersopsparingen indebærer risiko for dobbeltbeskatning, har den givet anledning til et længerevarende analysearbejde i PFA. Her er man nu klar med en løsning, der tager højde for denne risiko og kommer med en konkret anbefaling til, om skatte-fremrykningen kan betale sig.

Hvad skal du gøre?

- Du kan allerede nu undersøge, om du har en kapitalpension. Det kan du gøre ved at logge på minpension.pfa.dk med NemID.
- Ønsker du at omlægge din kapitalpension til en aldersopsparing, skal det ske i perioden fra 1. oktober til 20. oktober 2013. Der er også åbnet op for, at omlægningen kan foretages i 2014.

Hvordan kommer det til at fungere?

- Omlægning til aldersopsparingen sker via NemID på minpension.pfa.dk.
- Fra den 1. oktober vil du på minpension.pfa.dk kunne få en anbefaling, som ud fra de konkrete forhold på din kapitalpension fortæller, om det kan betale sig for dig at omlægge den til en aldersopsparing.
- Ændrer du din kapitalpension til en aldersopsparing, vil du blive trukket 37,3 procent i skat, som PFA afregner til SKAT ultimo 2013. Til gengæld vil opsparingen blive udbetalt skattefrit, når du går på pension.

- Det koster et gebyr på 675 kroner at omlægge din kapitalpension til en aldersopsparing.
- Er din kapitalpension i gennemsnitsrente, overføres opsparingen til markedsrente, inden den omlægges til aldersopsparingen. Det giver dig typisk mulighed for at få et overførselstillæg. Til gengæld bortfalder ydelsesgarantien.
- Aldersopsparing har ikke KundeKapital tilknyttet. Hvis du har KundeKapital tilknyttet din kapitalpension og vælger at omlægge den til en aldersopsparing, omlægges begge dele til aldersopsparing.

Hvad sker der, hvis du ikke foretager dig noget?

- Hvis du ikke foretager dig noget, fortsætter din kapitalpension på en indbetalingsfri ordning. Når du går på pension, vil der blive trukket de normale 40 procent i skat.

Fordele ved omlægning til aldersopsparing

- Skattesatsen nedsættes med 2,7 procent. For en opsparring på 100.000 kroner giver det en besparelse i skat på 2.700 kroner.
- Kapitalpensionen ændres til en aldersopsparing, som udbetales skattefrit.
- En opsparring vil typisk få et overførselstillæg fra fælles reserverne med over på aldersopsparingen.

Ulemper ved omlægning til aldersopsparing

- En kapitalpension kan frit ændres til en rate- eller en livspension. Det kan en aldersopsparing ikke. Rate- og livspension beskattes som indkomstskat og dermed typisk i niveauet 37,5 procent (bundskat).
- Aldersopsparing kan ikke have KundeKapital.

Læs mere om skattereformen på pfa.dk, og tilmeld dig vores nyhedsbrev "PFA Indsigt" for at holde dig godt opdateret.

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Rikke Pedersen, Scanprint

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout og tryk

Scanprint A/S

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse og Klubben for
Fagbladsredaktører inden for FTF

Næste materiale deadline

9. oktober 2013

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 anslag.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos - digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

DANSK POLITI app

Scan koden og download vores app til Android og iPhone.

Facebook og Twitter

Følg os også på Facebook og Twitter.

Faget har brug for **åbenhed**

**AF NICOLAI SCHARLING,
REDAKTØR PÅ FAGBLADET DANSK POLITI**

Fagblade er vigtigere end nogensinde! Det er min indgang til at være fagbladsredaktør og journalist. Vi er sidste bastion i den forpustede medievirkelighed, som rent faktisk kan tage et fag alvorligt og perspektivere udviklingen. Men det kræver, at vi er modige og tør være selvkritiske. Det kræver, at vi SKAL være kontroversielle. Derfor ærgrer det mig også, at fagblade ofte forfalder til at mase sig selv og faget op i et hjørne, frem for at bringe kritiske og debat-skabende artikler faget. Jeg synes, at et fagblad skal turde tæske sit eget fag, og turde sætte fokus på de sider, som kan gøre ondt helt ind i virksomheden.

Heldigvis deler formandskabet i Politiforbundet helt den holdning. Et fagblad skal være åbenhedens, fagets og samfundets vogter! Ellers drukner samme faggruppe eller sektor i spin og mærkater og skjulte politiske dagsordener. Og ikke mindst lukkethed.

Men den åbenheden er truet.

En af de største trusler kommer fra mit eget fag. Nemlig journalisterne og kommunika-

onsfolkernes voksende symbiose med embedsværket. Stadig flere af mine kolleger beskæftiger sig i dag med det modsatte af åbenhed. Det største vækstmarked for journalistiske arbejdspladser findes inden for kommunikationen i offentlige styrelser, kommuner, regioner, ministerier og i private virksomheder og interesseorganisationer.

Kommunikation betyder her STYRET kommunikation. Kommunikation er ledelsens, regeringens, ministerens, og direktionens sandhed - som DE ønsker, at verden skal se den. Det er strategisk kommunikation - IKKE oplysning. Ofte nedlysning, aflysning eller fokusskifte.

Vi (og verden omkring os) bliver i stigende grad et samfund af kommunikation, dokumentation og statistik, som lever op til Churchills ord om, at han kun troede på den statistik, han selv havde manipuleret! Vi tager i stigende grad stilling til nyheder efter hvem, vi holder med. Der er en fornemmelse af, at alt alligevel er en halv sandhed.

Man skal bare se Detektor på DR for at få bekræftet den fornemmelse.

REDAKTIONENS

FOKUS

I juli stod jeg i Rosengården i Malmø og hørte politifolk klart, og som et faktum, fastslå, at de ikke kunne fortælle om, hvad de reelt oplevede i en del af Sverige præget af store udfordringer på integrationsområdet - så ville de blive fyret. De kunne ikke beskrive de udfordringer, de arbejder med, i øvrigt dybt engageret og uden fordomme. Men sandheden tilhørte alene ledelsen, forskerne, medierne og politikerne. Ikke de mennesker, som rent faktisk arbejder med udfordringerne, mærker dem, bekymrer sig, skal løse dem, og som tør se nuanceret på dem - fordi virkeligheden trods alt er nuanceret.

Det var - synes jeg - både beskæmmende og bekymrende. Respektløst over for politifolkene og deres faglighed.

Det utrolige er, at jeg stadig oftere oplever at høre samme sætning i Danmark. Måske ikke med en fyreseddel i halen - men med troen på, at det ikke nytter noget alligevel, eller en nagende nervøsitet for, at ens karriere kan ryge ud på et sidespor.

Politifolkene bombarderes endda med udsagnet om, at de bare taler deres eget fag ned, hvis de kommer med kritik i offentligheden.

Den konsekvens tror jeg ikke på. Det er politiet og de ansatte simpelt hen for dygtige til!

Hvis man begyndte at fortælle ærligt om politiets vilkår, kunne befolkningen måske ligefrem forholde sig realistisk til, at politiet har et budget, og at politiarbejde er flyttet helt ind i et regneark - ligesom resten af Corydons konkurrencestat. Det ville give en forståelse af, at planlægningen i en hel kreds ryger, hvis man tager seks sager om kvindehandel, fordi det i tolkeudgifter, tid, mobilaflytninger og så videre og så videre vælter budgettet. Den enkelte dansker kunne så forholde sig til, at alt

er en økonomisk afvejning. Det er et POLITISK valg.

Troværdighed og tillid ryger, når alle tror, at noget er fejlet ind under gulvtæppet. Når journalister kontakter denne redaktion, og beklager sig over "lukkethed" fra et politi, der ellers aldrig har kommunikeret mere!

I sommer fik jeg blandt andet en mail, hvori der stod: "I de gode gamle dage blev der frigivet langt flere oplysninger end i dag. Mens bureaukratiet er vokset enormt, er lukketheden øget. I 1990 kunne jeg få en mængde oplysninger om bestemte udviklinger, men i dag lukkes porten ned".

Mailen kom fra en af de mest seriøse og troværdige reportere på politiområdet.

Jeg ved godt, at Rigspolitiet i den forbindelse, med rette, kan henholde sig til seneste troværdighedsundersøgelse, hvor politiet topper. Men det skyldes ikke nødvendigvis kommunikationen

af i dag - måske snarere, at når politiet møder op, eller vi ser politifolk i aktion på TV, så gør de det fantastisk og med meget stor faglighed og troværdighed. Den faglighed de endda selv påpeger er svær at løfte.

Det er heller ingen specifik kritik af Rigspolitiet, for alle andre ledelser gør det samme, med de samme kommunikationsstrategier og de samme folk. Rigspolitiets brug af sociale medier er faktisk fremragende. Min kritik og bekymring går på udviklingen hen imod, at man kun kommunikerer det, man selv vil tale om.

Her synes jeg, fagbladene får en ny og væsentlig rolle at spille. Med en unik adgang til troværdige kilder, ingen andre kan præstere.

Fagbladene skal lære denne rolle - for fagets, åbenhedens og medlemmernes skyld. ■

Redaktionen på fagbladet DANSK POLITI ▲

PROFIL:

- Denne gang skal vi ramme plet

Hvad går dit nye job ud på?

- POLARIS-programmet kortlægger sagsgangene igennem hele strafferetskæden for at sikre, at vi rammer plet i forhold til et nyt, elektronisk sagsbehandlingssystem. Kortlægningen skal blandt andet ske ved at tale med politi, anklagemyndighed, domstole, Kriminalforsorgen samt inddragelse af borgerne. Mit job er i første omgang at lede den analysefase, som går forud for udviklingen af systemet.

Hvad er tidshorizonten - hvornår får kollegerne et nyt sagsbehandlingssystem?

- Det er alt for tidligt at svare på, for det er vigtigt, at vi bruger den tid, vi har behov for i analysefasen. Vi vil ikke lægge et tidspres på os selv. Med POLSAG in mente ved vi, at det er en meget stor opgave, og at det skal gøres grundigt. Derfor kan analysefasen alene godt strække sig fra et halvt til et helt år.

Hvorfor køber I ikke bare et af de systemer, som andre politistyrker benytter sig af?

- I analysefasen skeler vi naturligvis også til, hvilke systemer der findes i

udlandet. Men man skal huske på, at vi i Danmark adskiller os ved at have politi og anklagemyndighed inkluderet i strafferetskæden. Derfor har vi nogle særlige arbejds gange her i landet.

Hvad er succeskriteriet for et nyt sagsbehandlingssystem?

- Det, vi overordnet gerne vil, er at understøtte den strategi, som er lagt for politi og anklagemyndighed. POLARIS skal derfor medvirke til, at kollegerne kan levere arbejde af høj kvalitet og ensartethed over for borgerne, sådan som både politikere og borgere efterspørger. Målet er også at frigøre ressourcer til almindeligt, godt politi- og anklagearbejde ved, at kollegerne får et it-system, som understøtter deres behov. Det skal igen gerne resultere i kortere sagsbehandlingstider samt en modernisering og digitalisering af politi- og anklagemyndighed indadtil som udadtil. Det skal være en god oplevelse for borgeren at korrespondere med politiet, og kollegerne skal opleve POLARIS som en kvalitetsforbedring i deres hverdag.

Hvad ser du af faldgruber?

- POLARIS er ikke kun et it-projekt. Det er også et forandringsprojekt. Vi skal ændre kollegernes mulige skepsis over for ny teknologi og/eller arbejds gange. En anden faldgrube er, hvis vi ikke bruger tid nok på analysefasen. Det er vigtigt, at vi får afspejlet organisationens reelle behov. Den tredje faldgrube er, hvis vi ikke er grundige nok og ikke får alle dele af strafferetskæden med. Derfor kommer POLARIS - i modsætning til POLSAG - til at bestå af flere spor. Processen vil blive delt op i mindre enheder, som er fleksible, og som bygges op nedefra, så vi hele tiden kan korrigere kursen undervejs. Vi starter i det små og bygger så langsomt op. Jeg mener, det er måden, hvorpå vi på den lange bane kan lykkes med at skabe noget, som kollegerne bliver glade for. ■

15. september skiftede Arne Gram fra stabschef i Fyns Politi til afdelingschef i Rigspolitiet. Han står i spidsen for POLARIS' programsekretariat, hvis opgave blandt andet er at kortlægge og analysere politi- og anklagemyndighedens arbejdsgange. Analysearbejdet skal munde ud i et nyt, elektronisk sagsbehandlingssystem - POLARIS.

